

Leviticul

¹ Și DOMNUL l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din tabernacolul întâlnirii, spunând: ² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Dacă cineva dintre voi aduce un dar DOMNULUI, să aduceți darul vostru dintre vite, din cireadă și din turmă. ³ Dacă darul lui este un sacrificiu ars din cireadă, să aducă o parte bărbătească, fără cusur; să îl aducă după buna sa voie la ușa tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI. ⁴ Și să își pună mâna pe capul ofrandei arse; și îi va fi primită să facă ispășire pentru el. ⁵ Și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să aducă sângele și să stropească sângele de jur împrejur pe altarul care este lângă ușa tabernacolului întâlnirii. ⁶ Și să jupoaie ofranda arsă și să o taie în bucățile ei. ⁷ Și fiii preotului Aaron să pună foc peste altar și să pună lemnele în ordine pe foc; ⁸ Și preoții, fiii lui Aaron, să pună bucățile, capul și grăsimea în ordine peste lemnele care sunt pe focul de pe altar; ⁹ Dar măruntaiele lui și picioarele lui să le spele în apă; și preotul să ardă totul pe altar, pentru a fi un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. ¹⁰ Și dacă darul lui este din turme, adică dintre oi, sau dintre capre, pentru un sacrificiu ars, să aducă o parte bărbătească, fără cusur. ¹¹ Și să îl înjunghie pe partea altarlui dinspre nord înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să stropească sângele lui pe altar de jur împrejur. ¹² Și să îl taie în bucățile lui cu

capul lui și grăsimea lui; și preotul să le pună în ordine pe lemne, în focul de pe altar; ¹³ Dar să spele măruntaiele și picioarele cu apă și preotul să le aducă pe toate și să le ardă pe altar; este un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. ¹⁴ Și dacă sacrificiul ars pentru darul său DOMNULUI este dintre păsări, atunci să aducă darul său dintre turturele, sau dintre porumbei tineri. ¹⁵ Și preotul să îl aducă la altar și să îi smulgă capul și să îl ardă pe altar; și sângele lui să fie stors la marginea altarului; ¹⁶ Și să îi smulgă gușa cu penele ei și să o arunce lângă altar în partea de est, lângă locul cenușii; ¹⁷ Și să despice pasărea cu aripile ei, dar să nu o împartă în două; și preotul să o ardă pe altar, peste lemnele care sunt în foc; este un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

2

¹ Și când va aduce cineva un dar de mâncare DOMNULUI, darul lui să fie din floarea făinii; și să toarne untdelemn pe el și să pună tămâie pe el; ² Și să îl aducă fiilor lui Aaron, preoții, și să ia din el, din făină, o mână a sa plină și din untdelemnul lui, cu toată tămâia lui; și preotul să ardă amintirea lui pe altar, să fie ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI; ³ Și rămășița din darul de mâncare să fie a lui Aaron și a fiilor săi; este un lucru preasfânt al darurilor DOMNULUI, făcute prin foc. ⁴ Și dacă aduci ca dar, un dar de mâncare copt în cuptor, să fie din turte nedospite din floarea făinii amestecată cu untdelemn, sau biscuiți nedospiti unși cu untdelemn. ⁵ Și dacă

darul tău este un dar de mâncare copt într-o tavă, să fie din floarea făinii nedospită, amestecată cu untdelemn. ⁶ Să îl împarți în bucăți și să torni untdelemn peste el, este un dar de mâncare. ⁷ Și dacă darul tău este un dar de mâncare copt în tigaie, să fie făcut din floarea făinii amestecată cu untdelemn. ⁸ Și să aduci DOMNULUI darul de mâncare ce este făcut din aceste lucruri; și când acesta este prezentat preotului, el să îl aducă la altar. ⁹ Și preotul să ia din darul de mâncare o amintire din acesta și să îl ardă pe altar, este ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. ¹⁰ Și ce rămâne din darul de mâncare să fie a lui Aaron și a fiilor săi; este un lucru preasfânt al ofrandelor DOMNULUI făcute prin foc. ¹¹ Niciun dar de mâncare, pe care îl aduceți DOMNULUI, să nu fie făcut cu dospeală, pentru aceasta să nu ardeți nimic dospit, nici ceva cu miere, în niciuna din ofrandele DOMNULUI făcute prin foc. ¹² Cât despre ofranda primelor roade, să le aduceți DOMNULUI, dar să nu fie arse pe altar pentru o aromă dulce. ¹³ Și fiecare dar al darului tău de mâncare să îl sărezi cu sare; și să nu permiți sării legământului Dumnezeului tău să lipsească din darul tău de mâncare; cu toate darurile tale să oferi sare. ¹⁴ Și dacă aduci DOMNULUI un dar de mâncare din primele tale roade, să oferi spice verzi de grâne uscate în foc pentru darul de mâncare din primele roade, sau grăunțe din spice pisate și coapte. ¹⁵ Și să pui untdelemn pe el și să pui tămâie pe el, este un dar de mâncare. ¹⁶ Și preotul să ardă amintirea acesteia, parte din grăunțele pisate ale acestuia, și parte din untdelemnul acestuia, cu toată tămâia

lui; este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

3

¹ Și dacă darul său este un sacrificiu al ofrandei de pace, dacă îl aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să îl aducă, fără cusur, înaintea DOMNULUI. ² Și să își pună mâna sa pe capul darului său și să îl înjunghie la ușa tabernacolului întâlnirii; și preoții, fiii lui Aaron să stropească sângele pe altar de jur împrejur. ³ Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie, ⁴ Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată. ⁵ Și fiii lui Aaron să le ardă pe altar pe sacrificiul ars, pe lemnele de pe foc; este ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. ⁶ Și dacă darul lui, ca un sacrificiu al ofrandei de pace pentru DOMNUL, este din turmă, parte bărbătească sau parte femeiască, să îl aducă, fără cusur. ⁷ Dacă aduce un miel, ca ofrandă a sa, atunci să îl aducă înaintea DOMNULUI. ⁸ Și să își pună mâna pe capul darului său și să îl înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele lui pe altar, de jur împrejur. ⁹ Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace, ofrandă făcută prin foc pentru DOMNUL; grăsimea acestuia și întreaga noadă, să o scoată de pe osul spinării; și grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie, ¹⁰ Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată. ¹¹ Și preotul să le ardă pe altar, aceasta este

mâncarea din ofranda făcută prin foc DOMNULUI. ¹² Și dacă darul său este o capră, atunci să o aducă înaintea DOMNULUI. ¹³ Și să își pună mâna pe capul ei și să o înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele ei pe altar, de jur împrejur. ¹⁴ Și să aducă darul său din aceasta, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie, ¹⁵ Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată. ¹⁶ Și preotul să le ardă pe altar; aceasta este mâncarea din ofranda făcută prin foc, de o aromă dulce, toată grăsimea este a DOMNULUI. ¹⁷ Acesta să fie un statut continuu pentru generațiile voastre, prin toate locuințele voastre: Să nu mâncați nici grăsime nici sânge.

4

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ² Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Dacă un suflet va păcătui din ignoranță împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și va lucra împotriva oricăreia dintre ele; ³ Dacă preotul, care este uns păcătuiește conform cu păcatul poporului, atunci el să aducă DOMNULUI pentru păcatul său, pe care l-a păcătuit, un taur tânăr, fără cusur, DOMNULUI, ca ofrandă pentru păcat. ⁴ Și să aducă taurul la ușa tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI; și să își pună mâna pe capul taurului și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI. ⁵ Și preotul, care este uns, să ia din sângele taurului și să îl aducă la tabernacolul întâlnirii; ⁶ Și preotul să își înmoaie degetul în

sânge și să stropească din sângele taurului de șapte ori înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei sanctuarului. ⁷ Și preotul să pună din sânge, înaintea DOMNULUI, pe coarnele altarului de tămâie dulce, care este în tabernacolul întâlnirii; și să toarne tot sângele taurului al ofrandei arse la baza altarului, care este la ușa tabernacolului întâlnirii. ⁸ Și să scoată din el toată grăsimea taurului pentru ofranda pentru păcat; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie. ⁹ Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată, ¹⁰ Precum a fost scoasă din taurul sacrificiului ofrandei de pace; și preotul să le ardă pe altarul ofrandei arse. ¹¹ Și pielea taurului și toată carnea lui, cu capul lui și cu picioarele lui și măruntaiele lui și balega lui, ¹² Chiar întregul taur să-l ducă în afara taberei la un loc curat, unde este turnată cenușa, și să îl ardă cu foc, pe lemne; să fie ars acolo unde este turnată cenușa. ¹³ Și dacă întreaga adunare a lui Israel păcătuiește din ignoranță și lucrul este ascuns de ochii adunării și ei au făcut ceva împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și sunt vinovați, ¹⁴ Când păcatul, pe care l-au păcătuțit este cunoscut, adunarea să aducă un taur tânăr pentru păcat și să îl aducă înaintea tabernacolului întâlnirii. ¹⁵ Și bătrânii adunării să își pună mâinile pe capul taurului înaintea DOMNULUI și taurul să fie înjunghiat înaintea DOMNULUI. ¹⁶ Și preotul, care este uns, să aducă din sângele taurului la tabernacolul întâlnirii; ¹⁷ Și preotul să își înmoaie degetul în sânge și să îl stropească de șapte

ori înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei. ¹⁸ Și să pună câțva din sânge pe coarnele altarului, care este înaintea DOMNULUI, care este în tabernacolul întâlnirii, și să toarne tot sângele la baza altarului pentru ofrandele arse, care este la ușa tabernacolului întâlnirii. ¹⁹ Și să îi scoată toată grăsimea și să o ardă pe altar. ²⁰ Și să facă cu taurul precum a făcut cu taurul pentru ofrandă pentru păcat, astfel să facă el cu acesta și preotul să facă ispășire pentru ei, și acesta să le fie iertat. ²¹ Și el să care taurul în afara taberei și să îl ardă precum l-a ars pe primul taur, aceasta este ofrandă pentru păcat, pentru adunare. ²² Când un conducător a păcătuit și a făcut ceva din ignoranță împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI Dumnezeuul său, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și este vinovat, ²³ Sau dacă păcatul său, în care a păcătuit, ajunge la cunoașterea sa, el să-și aducă darul, un ied dintre capre, o parte bărbătească, fără cusur; ²⁴ Și să își pună mâna pe capul țapului și să îl înjunghie în locul unde ei înjunghie ofranda arsă, înaintea DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru păcat. ²⁵ Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat, cu degetul său, și să îl pună pe coarnele altarului ofrandei arse și să toarne sângele lui la baza altarului pentru ofranda arsă. ²⁶ Și să îi ardă toată grăsimea pe altar, precum grăsimea sacrificiului ofrandelor de pace; și preotul să facă ispășire pentru el, referitor la păcatul lui, și acesta îi va fi iertat. ²⁷ Și dacă oricine dintre oamenii de rând păcătuiește din ignoranță, făcând ceva împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la

lucruri care nu trebuiesc făcute, și este vinovat, ²⁸ Sau dacă păcatul său, pe care l-a păcătuțit ajunge la cunoașterea sa, atunci să își aducă darul: un ied dintre capre, parte femeiască fără cusur, pentru păcatul său pe care l-a păcătuțit. ²⁹ Și să își pună mâna pe capul ofrandei pentru păcat și să înjunghie ofranda pentru păcat în locul unde se face ofranda arsă. ³⁰ Și preotul să ia din sângele ei cu degetul său și să îl pună pe coarnele altarului al ofrandei arse și să toarne tot sângele ei la baza altarului. ³¹ Și să scoată toată grăsimea acesteia, precum este scoasă grăsimea de la sacrificiul ofrandelor de pace; și preotul să o ardă pe altar pentru o aromă dulce DOMNULUI; și preotul să facă ispășire pentru el și acesta să îi fie iertat. ³² Și dacă el aduce un miel ca ofrandă pentru păcat, el să aducă o parte femeiască fără cusur. ³³ Și să își pună mâna pe capul ofrandei pentru păcat și să o înjunghie ca ofrandă pentru păcat în locul unde ei înjunghie ofranda arsă. ³⁴ Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat cu degetul său și să îl pună pe coarnele altarului pentru ofranda arsă și să toarne tot sângele ei la baza altarului; ³⁵ Și să scoată toată grăsimea ei, precum este scoasă grăsimea mielului de la sacrificiul ofrandelor de pace; și preotul să le ardă pe altar, conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI; și preotul să facă ispășire pentru păcatul lui pe care l-a făcut și acesta îi va fi iertat.

5

¹ Și dacă un suflet păcătuiește și aude vocea jurământului și este martor, fie că a văzut, fie că

a cunoscut aceasta, dacă el nu rostește aceasta, atunci el să poarte nelegiuirea sa. ² Sau dacă un suflet atinge vreun lucru necurat, fie trupul mort al unei fiare necurate, fie trupul mort al unei vite necurate, fie trupul mort al vreunei târâtoare necurate și dacă aceasta este ascunsă de el, el de asemenea să fie necurat și vinovat. ³ Sau dacă atinge necurăția unui om, oricare ar fi această necurăție prin care este pângărit și aceasta este ascunsă de el; când el va ști, să fie vinovat. ⁴ Sau dacă un suflet jură, rostind cu buzele să facă rău, sau să facă bine, orice rostește un om, cu jurământ și aceasta este ascunsă de el; când va ști, să fie vinovat într-una din acestea. ⁵ Și așa să fie, când va fi vinovat într-unul din aceste lucruri, el să mărturisească în ce a păcătuit; ⁶ Și să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, pentru păcatul său pe care l-a păcătuit, o parte femeiască din turmă, un miel sau un ied dintre capre, ca ofrandă pentru păcat; și preotul să facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui. ⁷ Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să aducă DOMNULUI pentru fărădelegea sa ce a făcut-o, două turturele sau doi porumbei tineri; unul ca ofrandă pentru păcat și celălalt ca ofrandă arsă. ⁸ Și să le aducă preotului, care să aducă ceea ce este ca ofrandă pentru păcat mai întâi și să îi smulgă capul de pe gâtul ei, dar să nu o rupă în două bucăți; ⁹ Și să stropească din sângele ofrandei pentru păcat pe latura altarului; și restul sângelui să îl stoarcă la baza altarului, aceasta este ofrandă pentru păcat. ¹⁰ Și să îl aducă pe al doilea ca ofrandă arsă, conform obiceiului; și preotul să facă ispășire

pentru el, pentru păcatul lui pe care l-a păcătuit, și îi va fi iertat. ¹¹ Dar dacă el nu este în stare să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri, atunci cel ce a păcătuit să aducă pentru darul său, a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, ca ofrandă pentru păcat; să nu pună untdelemn peste ele, nici să nu pună tămâie în ea, pentru că este ofrandă pentru păcat. ¹² Apoi să o aducă la preot și preotul să ia o mână plină din ea, o amintire a ei și o să ardă pe altar, conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru păcat. ¹³ Și preotul să facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui pe care l-a păcătuit într-una din acestea și îi va fi iertat; și ce rămâne să fie a preotului, ca dar de mâncare. ¹⁴ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ¹⁵ Dacă un suflet face o fărădelege și păcătuiește din ignoranță, în lucrurile sfinte ale DOMNULUI, atunci el să aducă DOMNULUI pentru fărădelegea sa, un berbec fără cusur din turme, cu prețuirea ta în șekeli de argint, după șekelul sanctuarului, ca ofrandă pentru fărădelege; ¹⁶ Și pentru vătămarea pe care a adus-o în lucrul sfânt, să plătească înapoi și să adauge a cincea parte la ea și să o dea preotului; și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul ofrandei pentru fărădelege și fărădelegea îi va fi iertată. ¹⁷ Și dacă un suflet păcătuiește și face oricare din aceste lucruri care sunt interzise, prin poruncile DOMNULUI, a fi făcute; chiar dacă nu a știut, totuși este vinovat și va purta nelegiuirea sa. ¹⁸ Și să aducă preotului un berbec, fără cusur, din turmă cu prețuirea ta, ca ofrandă pentru fărădelege; și preotul să facă

ispășire pentru el referitor la ignoranța lui, în care a greșit și despre care nu a știut și păcatul îi va fi iertat. ¹⁹ Aceasta este ofrandă pentru fărădelege, a încălcat negreșit împotriva DOMNULUI.

6

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ² Dacă un suflet păcătuiește și face o fărădelege împotriva DOMNULUI și minte pe aproapele său în ceea ce i-a fost încredințat să păstreze, sau în părtășie, sau într-un lucru luat prin violență, sau și-a înșelat aproapele; ³ Sau a găsit ceea ce era pierdut și minte referitor la aceasta și jură în mod fals, în oricare din toate acestea, pe care omul le face, păcătuind în acestea, ⁴ Atunci astfel să fie, deoarece a păcătuit și este vinovat, să restaureze ceea ce a luat în mod violent, sau lucrul pe care l-a dobândit în mod înșelător, sau ceea ce i-a fost predat să păstreze, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit, ⁵ Sau tot despre ceea ce a jurat în mod fals, să restaureze întru totul și să adauge a cincea parte în plus la acesta, și să îl dea celui ce îi aparține în ziua ofrandei sale pentru fărădelege. ⁶ Și să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, un berbec fără cusur din turmă, cu prețuirea ta, ca ofrandă pentru fărădelege, adusă preotului; ⁷ Și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI și să fie iertat pentru orice lucru, tot ceea ce el a făcut în fărădelege. ⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ⁹ Poruncește lui Aaron și fiilor săi, zicând: Aceasta este legea ofrandei arse: Este ofranda arsă, din cauza arderii ei pe altar toată noaptea, până dimineața, și focul altarului să ardă

continuu pe el. ¹⁰ Și preotul să se îmbrace cu hainele sale de in și izmenele sale de in să le pună peste carnea sa, și să ridice cenușa pe care focul a mistuit-o cu ofranda arsă pe altar, și să o pună lângă altar. ¹¹ Și să își scoată hainele și să se îmbrace cu alte haine, și să care cenușa în afara taberei la un loc curat. ¹² Și focul de pe altar să ardă pe el; să nu se stingă; și preotul să ardă lemne pe el în fiecare dimineață și să pună în ordine, peste acestea, ofranda arsă; și să ardă pe el grăsimea ofrandelor de pace. ¹³ Focul să ardă continuu pe altar; să nu se stingă niciodată. ¹⁴ Și aceasta este legea darului de mâncare: fiii lui Aaron să îl aducă înaintea DOMNULUI, înaintea altarului. ¹⁵ Și să își ia din el o mână plină de făină, din darul de mâncare și din untdelemnul ei, și toată tămâia care este deasupra darului de mâncare și să ardă pe altar, ca aromă dulce, amintirea lui, adusă DOMNULUI. ¹⁶ Și rămășița lui, Aaron și fiii săi să o mănânce, cu azime să fie aceasta mâncată în locul sfânt; în curtea tabernacolului întâlnirii să o mănânce. ¹⁷ Să nu fie copt cu dospeală. Eu l-am dat lor ca parte a lor din ofrandele mele făcute prin foc; este preasfânt, precum este ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărădelege. ¹⁸ Toți cei de parte bărbătească, dintre copiii lui Aaron, să mănânce din acesta. Este un statut pentru totdeauna în generațiile voastre, referitor la ofrandele DOMNULUI făcute prin foc; fiecare bărbat ce le atinge să fie sfânt. ¹⁹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ²⁰ Acesta este darul lui Aaron și al fiilor săi, pe care să îl aducă DOMNULUI în ziua în care este uns; a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii ca un con-

tinuu dar de mâncare, jumătate din ea dimineața și jumătate din ea, noaptea. ²¹ Într-o tavă să fie făcut cu untdelemn, și când este copt să îl aduci înăuntru, și bucățile coapte din darul de mâncare să le oferi ca aromă dulce DOMNULUI. ²² Și preotul, dintre fiii lui, care este uns în locul lui, să îl aducă, acesta este un statut pentru totdeauna adus DOMNULUI, să fie ars în întregime. ²³ Pentru ca fiecare dar de mâncare, pentru preot, să fie ars în întregime, acesta să nu fie mâncat. ²⁴ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: ²⁵ Vorbește lui Aaron și fiilor săi, spunând: Aceasta este legea ofrandei pentru păcat: În locul unde ofranda arsă este înjunghiată, să fie și ofranda pentru păcat înjunghiată, înaintea DOMNULUI, ea este preasfântă. ²⁶ Preotul, care o aduce pentru păcat să o mănânce, în locul sfânt să fie mâncată, în curtea tabernacolului întâlnirii. ²⁷ Orice va atinge carnea acesteia să fie sfânt; și când este stropit din sângele ei peste orice haină, tu să speli ce a fost stropit în locul sfânt. ²⁸ Dar vasul de lut în care aceasta este fiartă să fie spart; și dacă este fiartă într-o oală de aramă, aceasta să fie deopotrivă frecată și clătită în apă. ²⁹ Toți cei de parte bărbătească dintre preoți să o mănânce, aceasta este preasfântă. ³⁰ Și nicio ofrandă pentru păcat, din care este adus sânge în tabernacolul întâlnirii pentru a face împăcare cu el în locul sfânt, să nu fie mâncată, să fie arsă în foc.

7

¹ În același fel aceasta este legea ofrandei pentru fărădelege, este preasfântă. ² În locul unde ei

înjunghie ofranda arsă, acolo să înjunghie ofranda pentru fărădelege, și sângele ei să îl stropească peste altar de jur împrejur. ³ Și să aducă din aceasta toată grăsimea ei; noada și grăsimea care acoperă măruntaiele, ⁴ Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată; ⁵ Și preotul să ardă acestea pe altar ca ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru fărădelege. ⁶ Fiecare bărbat dintre preoți să mănânce din aceasta; ea să fie mâncată în locul sfânt, este preasfântă. ⁷ Precum este ofranda pentru păcat, astfel este ofranda pentru fărădelege, este o singură lege pentru ele, preotul, care face ispășire cu ea, o va avea. ⁸ Și preotul care aduce ofranda arsă a oricărui bărbat, preotul să ia pentru el pielea ofrandei arse, pe care el a adus-o. ⁹ Și darul de mâncare, copt în cuptor, și tot ce este gătit în tigaie și în tavă, să fie al preotului care o aduce. ¹⁰ Și fiecare dar de mâncare, amestecat cu untdelemn și uscat, îl vor avea toți fiii lui Aaron, al unuia ca și al celuilalt. ¹¹ Și aceasta este legea sacrificiului ofrandelor de pace, pe care să îl aducă DOMNULUI. ¹² Dacă aduce ca mulțumire, să aducă cu sacrificiul de mulțumire, turte nedospite, amestecate cu untdelemn, și biscuiți nedospiti, unși cu untdelemn, și turte amestecate cu untdelemn, din floarea făinii, prăjite. ¹³ Pe lângă turte, să ofere ca daruri ale sale, pâine dospită cu sacrificiul de mulțumire al ofrandelor sale de pace. ¹⁴ Și din acestea să aducă unul din darul întreg ca ofrandă ridicată pentru DOMNUL, și să

fie a preotului care stropeste sângele ofrandelor de pace. ¹⁵ Și carnea sacrificiului ofrandelor sale de pace pentru mulțumiri să fie mâncată în aceeași zi în care este adusă; să nu lase nimic din ea până dimineată. ¹⁶ Dar dacă sacrificiul ofrandei sale este un lucru promis, sau ofrandă de bunăvoie, aceasta să fie mâncată în aceeași zi în care este adus sacrificiul lui; și a doua zi, de asemenea să fie mâncată rămășița acesteia; ¹⁷ Dar rămășița din carnea sacrificiului care rămâne în a treia zi să fie arsă cu foc. ¹⁸ Și dacă ceva din carnea sacrificiului ofrandelor sale de pace este mâncată în a treia zi, aceasta să nu fie acceptată, nici imputată celui ce a adus-o, să fie o urâciune și sufletul ce o mănâncă va purta nelegiuirea sa. ¹⁹ Și carnea ce atinge orice lucru necurat să nu fie mâncată, să fie arsă cu foc; și cât despre carne, tot cel ce este curat să mănânce din ea. ²⁰ Dar sufletul care mănâncă din carnea sacrificiului ofrandelor de pace, care aparține DOMNULUI, având necurăția lui asupra lui, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său. ²¹ Mai mult, sufletul ce va atinge orice lucru necurat, ca necurăția unui om sau orice vită necurată sau orice lucru urâcios și necurat, și va mânca din carnea sacrificiului ofrandelor de pace, care aparține DOMNULUI, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său. ²² Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ²³ Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Să nu mâncați niciun fel de grăsime, nici de bou, nici de oaie, nici de capră. ²⁴ Și grăsimea vitei care moare de la sine și grăsimea celei care este sfâșiată, de fiare, poate fi folosită în orice altă lucrare, dar voi în niciun caz să nu mâncați din ea. ²⁵ Pentru că

oricine mănâncă grăsimea vitei, din care oamenii aduc ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, chiar acel suflet care o mănâncă să fie stârpit din poporul său. ²⁶ Mai mult, să nu mâncați niciun fel de sânge, fie de pasăre fie de vită, în niciuna din locuințele voastre. ²⁷ Oricare ar fi sufletul care mănâncă orice fel de sânge, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său. ²⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ²⁹ Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Cel ce aduce DOMNULUI sacrificiul ofrandelor sale de pace, să aducă darul său DOMNULUI din sacrificiul ofrandelor sale de pace. ³⁰ Propriile sale mâini să aducă acele ofrande ale DOMNULUI, făcute prin foc, să aducă grăsimea cu pieptul; pieptul să fie legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI. ³¹ Și preotul să ardă grăsimea pe altar, dar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor săi. ³² Și spata dreaptă să o dați preotului ca ofrandă ridicată din sacrificiile ofrandelor voastre de pace. ³³ Acela dintre fiii lui Aaron, care aduce sângele ofrandelor de pace și grăsimea, să ia spata dreaptă ca partea sa. ³⁴ Pentru că pieptul legănat și spata săltată eu am luat-o de la copiii lui Israel de la sacrificiile ofrandelor de pace și le-am dat lui Aaron preotul și fiilor săi, printr-un statut continuu între copiii lui Israel. ³⁵ Aceasta este porția din ungerea lui Aaron și din ungerea fiilor săi, din acele ofrande ale DOMNULUI, făcute prin foc, în ziua în care el i-a prezentat pentru a servi DOMNULUI, în serviciul de preot; ³⁶ Pe care DOMNUL a poruncit să le fie date de copiii lui Israel, în ziua în care i-a uns, printr-un statut veșnic, prin toate generațiile lor. ³⁷ Aceasta este legea ofrandei arse, a darului de

mâncare și a ofrandei pentru păcat și a ofrandei pentru fărădelege și a consacrărilor și a sacrificiului ofrandelor de pace; ³⁸ Pe care DOMNUL a poruncit-o lui Moise în muntele Sinai, în ziua în care el a poruncit copiilor lui Israel să aducă darurile lor DOMNULUI, în pustiul Sinai.

8

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ² Ia pe Aaron și pe fiii săi cu el și veșmintele și untdelemnul ungerii și un taur pentru ofranda pentru păcat și doi berbeci și un coș cu azime; ³ Și adună toată adunarea la ușa tabernacolului întâlnirii. ⁴ Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit; și adunarea s-a strâns la ușa tabernacolului întâlnirii. ⁵ Și Moise a spus adunării: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit să fie făcut. ⁶ Și Moise a adus pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă. ⁷ Și a pus tunica pe el și l-a încins cu brâul și l-a îmbrăcat cu mantia și a pus efodul pe el și l-a încins cu brâul efodului, lucrat iscusit, și l-a strâns cu acesta. ⁸ Și a pus pieptarul pe el, de asemenea a pus în pieptar pe Urim și Tumim. ⁹ Și a pus mitra pe capul lui; de asemenea peste mitră, chiar peste partea ei dinainte, a pus placa din aur, sfânta coroană; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. ¹⁰ Și Moise a luat untdelemnul ungerii și a uns tabernacolul și tot ce era în el și le-a sfințit. ¹¹ Și a stropit cu acesta de șapte ori peste altar și a uns altarul și toate vasele lui, deopotrivă ligheanul și pedestalul lui, pentru a le sfinți. ¹² Și a turnat pe capul lui Aaron din untdelemnul ungerii și l-a uns, pentru a-l sfinți. ¹³ Și Moise a adus pe

fiii lui Aaron și a pus tunici pe ei și i-a încins cu brâie și a pus bonete pe ei, precum DOMNUL a poruncit lui Moise. ¹⁴ Și a adus taurul pentru ofranda pentru păcat; și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul taurului pentru ofranda pentru păcat. ¹⁵ Și l-a înjunghiat; și Moise a luat sângele și l-a pus pe coarnele altarului, de jur împrejur, cu degetul său, și a purificat altarul și a turnat sângele la baza altarului și l-a sfințit, pentru a face împăcare pe el. ¹⁶ Și a luat toată grăsimea care era pe măruntaie și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea lor și Moise le-a ars pe altar. ¹⁷ Dar taurul și pielea lui, carnea lui și balega lui, le-a ars cu foc în afara taberei; precum DOMNUL a poruncit lui Moise. ¹⁸ Și a adus berbecul pentru ofranda arsă, și Aaron și fiii săi, și-au pus mâinile pe capul berbecului. ¹⁹ Iar el l-a înjunghiat; și Moise a stropit sângele peste altar, de jur împrejur. ²⁰ Și a tăiat berbecul în bucăți; și Moise a ars capul și bucățile și grăsimea. ²¹ Și a spălat măruntaiele și picioarele în apă; și Moise a ars întregul berbec pe altar, acesta a fost un sacrificiu ars ca aromă dulce și ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; precum DOMNUL a poruncit lui Moise. ²² Și a adus celălalt berbec, berbecul consacrării, și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul berbecului. ²³ Iar el l-a înjunghiat; și Moise a luat din sângele acestuia și a pus pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept. ²⁴ Și a adus pe fiii lui Aaron și Moise a pus din sânge pe vârful urechii lor drepte și pe degetul mare al mâinii lor drepte și pe degetul mare al

piciorului lor drept; și Moise a stropit sângele peste altar, de jur împrejur. ²⁵ Și a luat grăsimea și noada și toată grăsimea care era pe măruntaie și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea lor și spata dreaptă; ²⁶ Și din coșul cu azime, care era înaintea DOMNULUI, a luat o turtă nedospită și o turtă unsă cu untdelemn și un biscuit, și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă; ²⁷ Și el a pus toate pe mâinile lui Aaron și pe mâinile fiilor săi și le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI. ²⁸ Și Moise le-a luat de pe mâinile lor și le-a ars pe altar peste ofranda arsă, ele au fost consacrări ca aromă dulce, aceasta este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. ²⁹ Și Moise a luat pieptul și l-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, căci din berbecul consacrării pieptul era partea lui Moise, precum DOMNUL a poruncit lui Moise. ³⁰ Și Moise a luat din untdelemnul ungerii și din sângele care era pe altar, și l-a stropit pe Aaron și pe veșmintele lui și pe fiii săi și pe veșmintele fiilor săi, împreună cu el; și a sfințit pe Aaron și veșmintele lui, și pe fiii săi și veșmintele lor, împreună cu el. ³¹ Și Moise le-a spus lui Aaron și fiilor săi: Fierbeți carnea la ușa tabernacolului întâlnirii; și acolo mâncați-o cu pâinea ce este în coșul consacrării, precum am poruncit eu, spunând: Aaron și fiii să o mănânce. ³² Și ceea ce rămâne din carne și din pâine să o ardeți cu foc. ³³ Și să nu ieșiți pe ușa tabernacolului întâlnirii în cele șapte zile, până ce zilele consacrării voastre ajung la sfârșit, pentru că în șapte zile el vă va consacra. ³⁴ Precum a făcut el astăzi, astfel a poruncit DOMNUL să facem, pentru a face

ispășire pentru voi. ³⁵ De aceea să locuiți la ușa tabernacolului întâlnirii zi și noapte, șapte zile, și să păziți însărcinarea DOMNULUI, ca să nu muriți, pentru că așa îmi este poruncit. ³⁶ Astfel Aaron și fiii săi au împlinit toate lucrurile pe care DOMNUL le-a poruncit prin mâna lui Moise.

9

¹ Și s-a întâmplat în a opta zi, că Moise a chemat pe Aaron și pe fiii săi și pe bătrânii Israelului; ² Și i-a spus lui Aaron: Ia-ți un vițel tânăr ca ofrandă pentru păcat și un berbec pentru ofrandă arsă, fără cusur și adu-i înaintea DOMNULUI. ³ Și copiilor lui Israel să le vorbești, spunând: Luați un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; și un vițel și un miel, amândoi de un an, fără cusur, pentru ofrandă arsă; ⁴ De asemenea un taur și un berbec pentru ofrande de pace pentru a sacrifica înaintea DOMNULUI; și un dar de mâncare amestecat cu untdelemn, pentru că astăzi DOMNUL vi se va arăta. ⁵ Și ei au adus ceea ce Moise a poruncit, înaintea tabernacolului întâlnirii; și toată adunarea s-a apropiat și a stat în picioare înaintea DOMNULUI. ⁶ Și Moise a spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit ca voi să îl faceți; și gloria DOMNULUI vi se va arăta. ⁷ Și Moise i-a spus lui Aaron: Du-te la altar și adu ofranda ta pentru păcat și ofranda ta arsă, și fă ispășire pentru tine însuși și pentru popor, și adu ofranda poporului și fă ispășire pentru ei, precum DOMNUL a poruncit. ⁸ De aceea Aaron a mers la altar și a înjunghiat vițelul ofrandei pentru păcat, care era pentru el. ⁹ Și fiii lui Aaron au adus sângele la el, iar el a

înmuiat degetul său în sânge și l-a pus pe coarneau altarului și a turnat sângele la baza altarului; ¹⁰ Dar grăsimea și rinichii și lobul de pe ficatul ofrandei pentru păcat, le-a ars pe altar; precum DOMNUL a poruncit lui Moise. ¹¹ Și carnea și pielea le-a ars cu foc în afara taberei. ¹² Și a înjunghiat ofranda arsă, și fiii lui Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-a stropit de jur împrejur peste altar. ¹³ Și i-au prezentat ofranda arsă, cu bucățile ei și capul; și le-a ars pe altar. ¹⁴ Și a spălat măruntaiele și picioarele și le-a ars peste ofranda arsă pe altar. ¹⁵ Și a adus darul poporului și a luat țapul, care era ofranda pentru păcat pentru popor și l-a înjunghiat și l-a oferit pentru păcat, precum pe cel dintâi. ¹⁶ Și a adus ofranda arsă și a oferit-o conform rânduielii. ¹⁷ Și a adus darul de mâncare și a luat o mână plină din el și l-a ars pe altar, lângă sacrificiul ars de dimineată. ¹⁸ A înjunghiat de asemenea taurul și berbecul ca sacrificiu al ofrandelor de pace, care era pentru popor; și fiii lui Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-a stropit peste altar de jur împrejur, ¹⁹ Și grăsimea taurului și a berbecului, noada și ce acoperă măruntaiele și rinichii și lobul de pe ficat; ²⁰ Și ei au pus grăsimea peste piepturile sacrificiului, iar el a ars grăsimea pe altar. ²¹ Și piepturile și spata dreaptă Aaron le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; precum a poruncit Moise. ²² Și Aaron și-a ridicat mâna spre popor și l-a binecuvântat și a coborât de la aducerea ofrandei pentru păcat și de la ofranda arsă și de la ofrandele de pace. ²³ Și Moise și Aaron au intrat în tabernacolul întâlnirii, și au ieșit

și au binecuvântat poporul; și gloria DOMNULUI s-a arătat întregului popor. ²⁴ Și a ieșit un foc de dinaintea DOMNULUI și a mistuit de pe altar, ofranda arsă și grăsimea, tot poporul când a văzut aceasta a strigat și a căzut cu fețele la pământ.

10

¹ Și Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, au luat fiecare tămâietoarea lui și au pus foc în ele și au pus tămâie deasupra și au oferit foc străin înaintea DOMNULUI, ceea ce el nu le poruncise. ² Și a ieșit foc de la DOMNUL și i-a mistuit, iar ei au murit înaintea DOMNULUI. ³ Atunci Moise i-a spus lui Aaron: Aceasta este ceea ce DOMNUL a vorbit, spunând: Eu voi fi sfințit în cei ce se apropie de mine și înaintea întregului popor eu voi fi glorificat. Și Aaron a tăcut. ⁴ Și Moise a chemat pe Mișael și Elițafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a spus: Apropiați-vă, duceți pe frații voștri de dinaintea sanctuarului, afară din tabără. ⁵ Astfel s-au apropiat și i-au dus în tunicile lor, afară din tabără; precum spusese Moise. ⁶ Și Moise i-a zis lui Aaron și lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi: Nu vă descoperiți capetele, nici nu vă sfâșiați hainele, ca nu cumva să muriți și ca nu cumva să vină furie peste tot poporul; ci lăsați pe frații voștri, întreaga casă a lui Israel, să plângă arderea pe care DOMNUL a aprins-o. ⁷ Și să nu ieșiți de la ușa tabernacolului întâlnirii ca nu cumva să muriți, pentru că untdelemnul ungerii DOMNULUI este peste voi. Și ei au făcut conform cuvântului lui Moise. ⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron, zicând: ⁹ Să nu bei nici vin nici băutură tare, nici tu, nici

fiii tăi cu tine, când intrați în tabernacolul în tâlnirii, ca să nu muriți, acesta să fie un statut pentru totdeauna, prin toate generațiile voastre; ¹⁰ Și ca să puteți deosebi între ce este sfânt și ce nu este sfânt și între ce este curat și ce nu este curat. ¹¹ Și să îi învățați pe copiii lui Israel toate statutele pe care DOMNUL le-a spus prin mâna lui Moise. ¹² Și Moise i-a vorbit lui Aaron și lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi care rămăseseră: Luați darul de mâncare care rămâne din ofrandele DOMNULUI făcute prin foc și mâncați-l fără dospeală lângă altar, pentru că acesta este preasfânt. ¹³ Și mâncați-l în locul sfânt, deoarece este dreptul tău și dreptul fiilor tăi, din sacrificiile făcute prin foc DOMNULUI, pentru că așa mi s-a poruncit. ¹⁴ Și pieptul legănat și spata săltată să le mâncați într-un loc curat; tu și fiii tăi și ficele tale cu tine, pentru că acestea sunt dreptul tău și dreptul fiilor tăi, care sunt date din sacrificiile ofrandelor de pace ale copiilor lui Israel. ¹⁵ Spata săltată și pieptul legănat să le aducă împreună cu ofrandele făcute prin foc din grăsime, ca să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; și aceasta să fie a ta și a fiilor tăi cu tine, printr-un statut veșnic; precum DOMNUL a poruncit. ¹⁶ Și Moise a căutat cu atenție țaful ofrandei pentru păcat și, iată, acesta era ars, și s-a mâniat pe Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron, care rămăseseră în viață, spunând: ¹⁷ Pentru ce nu ați mâncat ofranda pentru păcat în locul sfânt, văzând că aceasta este preasfântă și că Dumnezeu v-a dat-o ca să purtați nelegiuirea adunării, pentru a face ispășire pentru ei înaintea DOMNULUI? ¹⁸ Iată,

sângele lui nu a fost adus înăuntru în locul sfânt; voi într-adevăr trebuia să o fi mâncat în locul sfânt, precum am poruncit. ¹⁹ Și Aaron i-a vorbit lui Moise: Iată, astăzi ei și-au oferit ofranda pentru păcat și ofranda lor arsă înaintea DOMNULUI; și astfel de lucruri mi s-au întâmplat; și dacă aș fi mâncat ofranda de păcat astăzi, ar fi fost acceptată aceasta înaintea ochilor DOMNULUI? ²⁰ Și când Moise a auzit aceasta, a fost mulțumit.

11

¹ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunându-le: ² Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Acestea sunt animalele pe care să le mâncați dintre toate animalele de pe pământ. ³ Orice desparte copita și este cu copită bifurcată și rumegă hrana, printre animale, pe acelea să le mâncați. ⁴ Totuși pe acestea să nu le mâncați dintre cele ce rumegă, sau dintre cele cu unghie despătată; cămila, pentru că rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurată. ⁵ Și iepurele de stâncă, deoarece rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurat. ⁶ Și iepurele de câmp, pentru că el rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurat. ⁷ Și porcul, deși are unghia despătată și este cu copită bifurcată, totuși el nu rumegă hrana; vă este necurat. ⁸ Din carnea lor să nu mâncați și trupul lor mort să nu îl atingeți; vă sunt necurate. ⁹ Pe acestea să le mâncați din tot ce este în ape; orice are aripioare și solzi în ape, în mări și în râuri, pe acelea să le mâncați. ¹⁰ Și tot ce nu are aripioare și solzi în mări și în râuri, din tot ce mișcă în ape și din

orice viețuitoare ce este în ape, acelea să vă fie o urâciune; ¹¹ Da, să vă fie o urâciune; să nu mâncați din carnea lor și trupurile lor moarte să vă fie o urâciune. ¹² Orice nu are aripioare nici solzi în ape, să vă fie o urâciune. ¹³ Și acestea sunt cele care să vă fie o urâciune printre păsări; să nu fie mâncate, sunt o urâciune; acvila și vulturul bărbos și vulturul pescar, ¹⁴ Și vulturul și uliul după felul său; ¹⁵ Fiecare corb după felul său; ¹⁶ Și bufnița și șoimul de noapte și cucul și șoimul după felul său, ¹⁷ Și cucuveaua și cormoranul și bufnița mare, ¹⁸ Și lebăda și pelicanul și vulturul egiptean, ¹⁹ Și barza, stârcul după felul său și nagățul și liliacul. ²⁰ Toate zburătoarele care se târăsc, umblând pe toate patru picioarele, să vă fie o urâciune. ²¹ Totuși pe acestea să le mâncați din fiecare lucru zburător care se târăște mergând pe toate patru picioarele, care au fluierile picioarelor deasupra labelor lor, ca să sară cu totul de pe pământ. ²² Chiar pe acestea dintre ele să le mâncați: lăcusta după felul ei și lăcusta pleșuvă după felul ei și scarabeul după felul său și cosașul după felul său. ²³ Dar orice alt lucru zburător care se târăște, care are patru picioare, să vă fie o urâciune. ²⁴ Și din cauza acestora voi veți fi necurați, oricine atinge trupul lor mort să fie necurat până seara. ²⁵ Și oricine trebuie să poarte orice din trupul lor mort să își spele hainele și să fie necurat până seara. ²⁶ Trupurile moarte ale fiecărui animal care desparte unghia și nu este cu copită bifurcată, nici nu rumegă mâncarea, vă sunt necurate, fiecare om ce le atinge să fie necurat. ²⁷ Și orice merge pe labele sale, printre toate

felurile de viețuitoare care merg pe toate patru picioarele, acelea vă sunt necurate, oricine atinge trupul lor mort să fie necurat până seara. ²⁸ Și cel ce poartă trupul lor mort să își spele hainele și să fie necurat până seara, vă sunt necurate. ²⁹ Acestea de asemenea vă vor fi necurate printre târâtoarele ce se târăsc pe pământ; nevăstuica și șoarecele și țestoasa după felul ei, ³⁰ Și dihorul și cameleonul și șopârla și melcul și cârțița. ³¹ Acestea vă sunt necurate printre toate cele ce se târăsc, oricine le atinge, după ce vor fi murit, să fie necurat până seara. ³² Și orice lucru ce cade pe ele, după ce vor fi murit, să fie necurat; fie acesta orice vas de lemn, sau haină, sau piele, sau sac, orice vas în care se face ceva, să fie pus în apă și să fie necurat până seara; astfel să fie el curățat. ³³ Și fiecare vas de pământ, în care cade ceva din ele, orice este în ele să fie necurat; și să îl spargeți. ³⁴ Din toată mâncarea care este de mâncat, peste care vine o asemenea apă să fie necurată; și toată băutura care este de băut în orice astfel de vas să fie necurată. ³⁵ Și orice lucru peste care cade orice parte din trupul lor mort să fie necurat; fie cuptor sau vatră pentru oale, să fie dărâmate, pentru că sunt necurate și să vă fie necurate. ³⁶ Totuși o fântână sau groapă, în care este abundență de apă, să fie curată, dar ce atinge trupul lor mort să fie necurat. ³⁷ Și dacă ceva din trupul lor mort cade pe orice sămânță de semănat care este pentru a fi semănată, aceasta să fie curată. ³⁸ Dar dacă ceva apă este pusă peste sămânță și vreo parte din trupul lor mort cade acolo, să vă fie necurată.

³⁹ Și dacă vreun animal, din care voi puteți mânca, moare, cel ce atinge trupul lui mort să fie necurat până seara. ⁴⁰ Și cel ce mănâncă din trupul mort al acestuia să își spele hainele și să fie necurat până seara; de asemenea cel ce cară trupul mort al lui să-și spele hainele și să fie necurat până seara. ⁴¹ Și fiecare târâtoare ce se târăște pe pământ să fie o urâciune; să nu fie mâncată. ⁴² Orice merge pe pânțe și orice merge pe toate patru picioarele, sau orice are mai multe picioare printre toate târâtoarele ce se târăsc pe pământ, pe acelea să nu le mâncați, pentru că sunt urâciune. ⁴³ Să nu vă faceți sufletele urâcioase cu vreo târâtoare ce se târăște pe pământ, nici să nu vă faceți necurați cu ele, ca să nu fiți pângăriți prin ele. ⁴⁴ Pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeu vostru, de aceea sfințiți-vă și veți fi sfinți; căci eu sunt sfânt, să nu vă pângăriți cu niciun fel de târâtoare ce se târăște pe pământ. ⁴⁵ Pentru că eu sunt DOMNUL care vă aduce din țara Egiptului, pentru a fi Dumnezeu vostru; de aceea fiți sfinți, căci eu sunt sfânt. ⁴⁶ Aceasta este legea despre animale și despre păsări și despre fiecare viețuitoare care se mișcă în ape și despre fiecare târâtoare care se târăște pe pământ, ⁴⁷ Pentru a face o diferență între necurat și curat și între animalul care poate fi mâncat și animalul care nu poate fi mâncat.

12

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
² Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Dacă o femeie rămâne însărcinată și naște un copil de parte bărbătească, să fie necurată șapte zile; conform

cu zilele separării, pentru infirmitatea ei, să fie necurată. ³ Și în ziua a opta prepuțul lui să fie circumcis. ⁴ Și să continue în sângele curățirii ei treizeci și trei de zile; să nu atingă niciun lucru sfânt, nici să nu intre în sanctuar, până când zilele purificării ei vor fi împlinite. ⁵ Dar dacă ea naște un copil de parte femeiască, atunci să fie necurată două săptămâni, ca în separarea ei, și să continue în sângele curățirii ei șaiszeci și șase de zile. ⁶ Și când zilele curățirii ei sunt împlinite, pentru un fiu, sau pentru o fiică, să aducă un miel de un an, ca ofrandă arsă și un porumbel tânăr sau o turturea, ca ofrandă pentru păcat, la ușa tabernacolului întâlnirii, la preot; ⁷ Acesta să le aducă înaintea DOMNULUI și să facă ispășire pentru ea; iar ea să fie curățată de scurgerea sângerării ei. Aceasta este legea pentru cea care a născut parte bărbătească sau parte femeiască. ⁸ Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri; unul pentru ofranda arsă și celălalt ca ofrandă pentru păcat; și preotul să facă ispășire pentru ea, iar ea să fie curată.

13

¹ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și Aaron, spunând: ² Când un bărbat va avea pe pielea cârnii sale o umflătură, o crustă sau o pată albă și aceasta este în pielea cârnii lui asemănătoare rănii de lepră, atunci el să fie adus la preotul Aaron, sau la unul dintre fiii săi, preoții; ³ Și preotul să se uite la rana din pielea cârnii; și când părul în rană este schimbat în alb și rana la vedere este mai adâncită decât pielea cârnii lui, aceasta este o rană de lepră;

și preotul să îl privească și să îl declare necurat. ⁴ Dacă pata strălucitoare este albă în pielea cărnii lui și la vedere nu este mai adâncă decât pielea și părul ei nu este schimbat în alb, atunci preotul să îl închidă pe cel cu rana, șapte zile; ⁵ Și preotul să se uite la el în ziua a șaptea; și, iată, dacă rana înaintea ochilor săi este neschimbată și rana nu se întinde pe piele, atunci preotul să îl mai închidă șapte zile; ⁶ Și preotul să se uite la el din nou în a șaptea zi; și, iată, dacă rana s-a întunecat puțin și rana nu s-a întins pe piele, preotul să îl declare curat, este doar o crustă; iar el să își spele hainele și să fie curat. ⁷ Dar dacă crusta se întinde mult în piele, după ce a fost văzut de preot, pentru curățirea lui, să fie văzut de preot din nou; ⁸ Și dacă preotul vede că, iată, crusta se întinde în piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este lepră. ⁹ Când rana de lepră este într-un bărbat, el să fie adus la preot; ¹⁰ Și preotul să se uite la el; și, iată, dacă umflătura este albă în piele și a schimbat părul în alb și este carne proaspăt vie în umflătură, ¹¹ Aceasta este o lepră veche în pielea cărnii lui, și preotul să îl declare necurat și să nu îl închidă, pentru că este necurat. ¹² Și dacă lepra se întinde mult pe piele și lepra acoperă toată pielea celui ce are rana, de la cap până în talpa piciorului său, oriunde privește preotul; ¹³ Atunci preotul să cerceteze; și, iată, dacă lepra i-a acoperit toată carnea, să îl declare curat pe cel ce are rana; totul s-a schimbat în alb, el este curat. ¹⁴ Dar când apare pe el carne vie să fie necurat. ¹⁵ Și preotul să se uite la carnea vie și să îl declare a fi necurat, căci carnea vie este necurată;

aceasta este lepră. ¹⁶ Sau dacă se schimbă din nou carnea vie și este schimbată în alb, să vină la preot. ¹⁷ Și preotul să se uite la el; și, iată, dacă rana este schimbată în alb, atunci preotul să declare curat pe cel ce are rana, el este curat; ¹⁸ Și carnea, în care era o ulcerație în pielea ei, dacă s-a vindecat, ¹⁹ Și dacă în locul ulcerației este o umflătură albă, sau o pată strălucitoare sau albă și cumva roșiatică, și aceasta să fie arătată preotului; ²⁰ Și dacă, după ce preotul o vede, iată, este la vedere mai adâncă decât pielea, și părul ei este schimbat în alb, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este o rană de lepră izbucnită din ulcerație. ²¹ Dar dacă preotul se uită la ea și, iată, nu sunt peri albi în ea și dacă nu este mai adâncă decât pielea, dar este cumva întunecată, atunci preotul să îl închidă șapte zile; ²² Și dacă aceasta se întinde mult pe piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este o rană. ²³ Dar dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei și nu se întinde, aceasta este o ulcerație inflamată; și preotul să îl declare curat. ²⁴ Dar dacă este vreo carne, în pielea căreia este o inflamație arzătoare și carnea vie arzătoare are o pată strălucitoare albă, cumva roșiatică sau albă, ²⁵ Atunci preotul să se uite la ea; și, iată, dacă părul în pata strălucitoare este schimbat în alb și la vedere este mai adâncită decât pielea, aceasta este lepră izbucnită din inflamație, pentru aceasta preotul să îl declare necurat, aceasta este rana leprei. ²⁶ Dar dacă preotul se uită la ea și, iată, nu este niciun păr alb în pata strălucitoare și aceasta nu este mai adâncită decât pielea din jur, dar este cumva mai întunecată,

atunci preotul să îl închidă șapte zile; ²⁷ Și preotul să se uite la el în ziua a șaptea; și dacă aceasta s-a întins mult pe piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este rana leprei. ²⁸ Și dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei și nu se întinde pe piele, dar este cumva mai întunecată, aceasta este o umflătură de inflamație; și preotul să îl declare curat, pentru că este o inflamație aprinsă. ²⁹ Dacă un bărbat sau o femeie are o rană pe cap sau pe barbă; ³⁰ Atunci preotul să se uite la rană; și, iată, dacă este la vedere mai adâncită decât pielea și este în ea păr galben subțire, atunci preotul să îl declare necurat, este o eczemă, chiar lepră pe cap sau pe barbă. ³¹ Și dacă preotul se uită la rana eczemei de la suprafața pielii și, iată, la vedere nu este mai adâncă decât pielea și nu este păr negru în ea, atunci preotul să îl închidă pe cel ce are rana eczemei la suprafața pielii, șapte zile; ³² Și în ziua a șaptea preotul să se uite la rană; și, iată, dacă eczema de la suprafața pielii nu se întinde și în ea nu este păr galben și eczema nu este la vedere mai adâncă decât pielea; ³³ El să fie ras, dar să nu radă eczema; și preotul să îl mai închidă, pe cel ce are eczema, șapte zile; ³⁴ Și în ziua a șaptea preotul să se uite la eczemă; și, iată, dacă, eczema nu s-a întins pe piele, nici nu este la vedere mai adâncă decât pielea, atunci preotul să îl declare curat, și să își spele hainele și să fie curat. ³⁵ Dar dacă eczema se întinde mult pe piele după curățirea sa; ³⁶ Atunci preotul să se uite la el; și, iată, dacă eczema s-a întins pe piele, preotul să nu caute păr galben; el este necurat. ³⁷ Dar dacă eczema este înaintea ochilor săi neschimbată și acolo este păr negru

crescut în ea, eczema este vindecată, el este curat, și preotul să îl declare curat. ³⁸ Dacă de asemenea un bărbat sau o femeie au pe pielea cărnii lor pete strălucitoare, adică pete albe strălucitoare; ³⁹ Atunci preotul să se uite la ele; și, iată, dacă petele strălucitoare în pielea cărnii lor sunt de un alb mai întunecat, acestea sunt pete pistruiate care cresc în piele; el este curat. ⁴⁰ Și bărbatul al cărui păr a căzut de pe capul lui, este chel; el este curat. ⁴¹ Și bărbatul al cărui păr a căzut de pe partea capului dinspre fața sa, este cu frunte cheală, el este curat. ⁴² Și dacă este pe capul chel, sau pe fruntea cheală, o rană roșiatică, aceasta este o lepră ce a izbucnit pe capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală. ⁴³ Atunci preotul să se uite la ea; și, iată, dacă umflătura răni este alb roșiatică pe capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală, precum lepra apare pe pielea cărnii, ⁴⁴ Este un bărbat leproș, este necurat, preotul să îl declare cu desăvârșire necurat, rana lui este pe capul lui. ⁴⁵ Și cât despre lepră, cel în care este rana ei, hainele lui să fie rupte și capul descoperit și să pună un acoperământ peste buza de sus și să strige: Necurat, necurat. ⁴⁶ În toate zilele, cât timp este rana în cel leproș, să fie pângărit; el este necurat; să locuiască singur; în afara taberei să fie locuința lui. ⁴⁷ De asemenea haina în care se află rana leprei, fie ea haină de lână, sau haină de in, ⁴⁸ Fie în urzeală sau băteală, a inului sau a lânii; fie ea în piele sau în orice lucru făcut din piele; ⁴⁹ Și dacă rana este verzuie sau roșiatică în haină, sau în pielea hainei, fie în urzeală, sau în băteală, sau în orice lucru din piele, aceasta este o rana de lepră

și să fie arătată preotului. ⁵⁰ Și preotul să se uite la rană și să închidă lucrul care are rana șapte zile; ⁵¹ Și să se uite la rană în ziua a șaptea, dacă rana s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în pielea hainei, sau în orice lucru care este făcut din piele, atunci rana este lepră care roade; acel lucru este necurat. ⁵² De aceea să ardă haina aceea, fie urzeală, fie băteală, în lână sau in, sau orice lucru din piele în care este rana, pentru că este lepră care roade; să fie ars în foc. ⁵³ Și dacă preotul se uită și, iată, rana nu s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în orice lucru din piele, ⁵⁴ Atunci preotul să poruncească să se spele lucrul în care este rana și să mai fie închis încă șapte zile; ⁵⁵ Și preotul să se uite la rană, după ce este spălată; și, iată, dacă rana nu și-a schimbat culoarea și rana nu s-a întins, este necurată; să o arzi în foc; este roasă dinăuntru, fie pe față, fie pe dos. ⁵⁶ Și dacă preotul se uită la ea și, iată, rana este cumva mai întunecată după spălare, atunci să o rupă din haină sau din piele sau din urzeală sau din băteală; ⁵⁷ Și dacă aceasta încă apare în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în orice lucru de piele, aceasta este o rană care se întinde, lucrul care are rana să îl arzi cu foc. ⁵⁸ Și haina, fie urzeală, fie băteală, fie orice lucru din piele, pe care îl vei spăla, dacă rana s-a depărtat de la acele lucruri, atunci să le speli a doua oară și vor fi curate. ⁵⁹ Aceasta este legea rănii de lepră într-o haină de lână sau de in, fie în urzeala, fie în băteala ei, sau în orice lucru de piele, pentru a-l declara curat, sau a-l declara necurat.

14

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
² Aceasta să fie legea leprosului în ziua curățirii lui, să fie adus la preot; ³ Și preotul să iasă afară din tabără; și preotul să se uite la rană și, iată, dacă rana de lepră este vindecată pe lepros; ⁴ Atunci preotul va porunci să se ia, pentru cel pregătit pentru a fi curățit, două păsări vii și curate și lemn de cedru și stacojiu și isop; ⁵ Și preotul să poruncească să fie înjunghiată, una dintre păsări într-un vas de lut peste apa curgătoare; ⁶ Cât despre pasărea vie, să o ia împreună cu lemnul de cedru și stacojiul și isopul și să le înmoaie împreună cu pasărea vie în sângele păsării ucise peste apa curgătoare; ⁷ Și să stropească, pe cel ce este pregătit pentru a fi curățit de lepră, de șapte ori și să îl declare curat și să lase pasărea vie liberă în câmp deschis. ⁸ Și cel ce este pregătit pentru a fi curățit să își spele hainele și să își radă tot părul și să se spele în apă, ca să fie curat; și după aceea să intre în tabără și să rămână afară din cortul lui șapte zile. ⁹ Dar așa să fie în ziua a șaptea, el să își radă tot părul de pe cap și barba și sprâncenele, chiar tot părul să și-l radă; și să își spele hainele, de asemenea să își spele carnea în apă și va fi curat. ¹⁰ Și în ziua a opta să ia doi miei fără cusur și o mioară de un an, fără cusur, și trei zecimi dintr-o măsură de floarea făinii pentru un dar de mâncare, amestecată cu untdelemn și un log de untdelemn. ¹¹ Și preotul care îl curăță să prezinte bărbatul ce este pentru curățire și acele lucruri, înaintea DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii; ¹² Și

preotul să ia un miel și să îl ofere ca ofrandă pentru fărădelege și logul de untdelemn și să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; ¹³ Și să înjunghie mielul în locul în care va înjunghia ofranda pentru păcat și ofranda arsă, în locul sfânt, căci precum ofranda pentru păcat este a preotului, astfel este și ofranda pentru fărădelege, aceasta este preasfântă; ¹⁴ Și preotul să ia câțva sânge din ofranda pentru fărădelege și preotul să îl pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept; ¹⁵ Și preotul să ia câțva din logul de untdelemn și să îl toarne în palma mâinii sale stângi; ¹⁶ Și preotul să își înmoaie degetul drept în untdelemnul care este în palma mâinii stângi și să stropească din untdelemn cu degetul său de șapte ori înaintea DOMNULUI; ¹⁷ Și din restul untdelemnului care este în mâna sa, preotul să pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și peste degetul mare de la piciorul lui drept, peste sângele ofrandei pentru fărădelege; ¹⁸ Și rămășița din untdelemnul care este în mâna preotului să o toarne pe capul celui pregătit pentru a fi curățit, și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI. ¹⁹ Și preotul să aducă ofranda pentru păcat și să facă ispășire pentru cel pregătit pentru a fi curățit de necurăția sa; și după aceea să înjunghie ofranda arsă; ²⁰ Și preotul să aducă ofranda arsă și darul de mâncare pe altar, și preotul să facă ispășire pentru el și el să fie curat. ²¹ Iar dacă este sărac și nu poate

aduce atât de mult, atunci să ia un miel ca ofrandă pentru fărădelege ca să fie legănată, pentru a se face ispășire pentru el, și o zecime dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare, și un log de untdelemn; ²² Și două turturele sau doi pui de porumbel, precum este în stare să aducă; și una să fie ofrandă pentru păcat iar cealaltă ofrandă arsă. ²³ Și să le aducă în ziua a opta pentru curățirea sa, la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI. ²⁴ Și preotul să ia mielul ofrandei pentru fărădelege și logul de untdelemn și preotul să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; ²⁵ Și să înjunghie mielul ofrandei pentru fărădelege, și preotul să ia câtva din sângele ofrandei pentru fărădelege și să îl pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit, și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept; ²⁶ Și preotul să toarne din untdelemn în palma mâinii sale stângi; ²⁷ Și preotul să stropească cu degetul său drept câtva din untdelemnul care este în mâna lui stângă, de șapte ori înaintea DOMNULUI; ²⁸ Și preotul să pună din untdelemnul care este în mâna sa pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna sa dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept, peste locul sângelui ofrandei pentru fărădelege; ²⁹ Și restul untdelemnului care este în mâna preotului să îl pună peste capul celui pregătit pentru a fi curățit, pentru a se face ispășire pentru el înaintea DOMNULUI. ³⁰ Și să aducă pe una dintre turturele, sau unul dintre porumbeii tineri, precum este

în stare să aducă; ³¹ Precum este el în stare să le aducă, pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă arsă, cu darul de mâncare, și preotul să facă ispășire pentru cel pregătit, pentru a fi curățit înaintea DOMNULUI. ³² Aceasta este legea celui în care este rana de lepră, a cărui mână nu este în stare să aducă cele ținând de curățirea lui. ³³ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând: ³⁴ După ce veți fi intrat în țara Canaanului, pe care eu v-o dau ca stăpânire, și pun rana de lepră într-o casă din țara stăpânirii voastre; ³⁵ Și proprietarul casei să vină și să spună preotului, spunând: Mi se pare că este ceva ca o rană în casă, ³⁶ Atunci preotul să poruncească să fie golită casa înainte ca preotul să meargă să se uite la rană, ca să nu se facă necurate toate câte sunt în casă, și după aceea preotul să intre să se uite la casă; ³⁷ Și să se uite la rană și, iată, dacă rana este în pereții casei, cu adâncituri mici, verzui sau roșiatică, care la vedere sunt mai adânci decât peretele, ³⁸ Atunci preotul să iasă din casă la ușa casei și să închidă casa șapte zile; ³⁹ Și preotul să vină din nou în ziua a șaptea și să se uite; și, iată, dacă rana se întinde în pereții casei, ⁴⁰ Atunci să poruncească preotul ca ei să scoată pietrele în care este rana și să le arunce într-un loc necurat în afara orașului; ⁴¹ Și să facă să fie răzuită casa pe dinăuntru de jur împrejur, iar ei să toarne țărâna pe care au răzuit-o în afara orașului, într-un loc necurat; ⁴² Și să ia alte pietre și să le pună în locul acelor pietre; iar el să ia alt mortar și să tencuiască astfel casa. ⁴³ Și dacă rana se întoarce înapoi și izbucnește în casă, după ce a scos pietrele și după ce a răzuit casa

și după ce aceasta este tencuită, ⁴⁴ Atunci preotul să vină și să se uite și iată, dacă rana s-a întins în casă, este lepră care roade în casă, aceasta este necurată. ⁴⁵ Și el să dărâme casa, pietrele ei și lemnăria acesteia și tot mortarul casei; și să le care afară din oraș, într-un loc necurat. ⁴⁶ Mai mult, cel ce intră în casă în timpul cât aceasta este închisă, să fie necurat până seara. ⁴⁷ Și cel ce se culcă în casă să își spele hainele; și cel ce mănâncă în casă să își spele hainele. ⁴⁸ Și dacă preotul intră și se uită și, iată, rana nu s-a întins în casă, după ce casa a fost tencuită, atunci preotul să declare casa curată, deoarece rana este vindecată. ⁴⁹ Și să ia, pentru a curăța casa, două păsări împreună cu lemn de cedru și stacojiu și isop; ⁵⁰ Și să ucidă pe una dintre păsări într-un vas de lut peste apa curgătoare; ⁵¹ Și să ia lemnul de cedru și isopul și stacojiul și pasărea vie și să le înmoaie în sângele păsării ucise și în apa curgătoare și să stropească de șapte ori casa; ⁵² Și casa să o curețe cu sângele păsării și cu apa curgătoare și cu pasărea vie și cu lemnul de cedru și cu isopul și cu stacojiul; ⁵³ Dar să lase pasărea să plece în afara cetății, în câmp deschis și să facă ispășire pentru casă, și aceasta să fie curată. ⁵⁴ Aceasta este legea pentru toate felurile de rană de lepră și a eczemei, ⁵⁵ Și pentru lepra hainei și a casei, ⁵⁶ Și pentru o umflătură și pentru o crustă și pentru o pată strălucitoare, ⁵⁷ Pentru a învăța pe alții când este necurat și când este curat, aceasta este legea leprei.

15

¹ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron,

zicând: ² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când vreun bărbat are o scurgere din carnea lui, din cauza scurgerii lui, este necurat. ³ Și aceasta să fie necurătenia lui, în scurgerea lui, fie carnea lui curge cu scurgerea lui, fie carnea lui este închisă de la scurgerea lui, aceasta este necurăția lui. ⁴ Fiecare pat, pe care se culcă cel ce are scurgerea, este necurat, și fiecare lucru, pe care șade el, să fie necurat. ⁵ Și oricine atinge patul lui să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. ⁶ Și cel ce șade pe orice lucru pe care a șezut cel ce are scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. ⁷ Și cel ce atinge carnea celui ce are scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. ⁸ Și dacă cel ce are scurgerea scuipe peste cel ce este curat, atunci acela să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. ⁹ Și orice șea, pe care călărește cel ce are scurgerea, să fie necurată. ¹⁰ Și oricine atinge orice lucru care a fost sub el, să fie necurat până seara, și cel ce va căra oricare din acele lucruri să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până seara. ¹¹ Și pe oricine atinge cel ce are scurgerea și nu și-a clătit mâinile sale în apă, să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până seara. ¹² Și vasele de lut, pe care le-a atins cel ce are scurgerea, să fie sparte; și fiecare vas de lemn să fie clătit în apă. ¹³ Și când cel ce are o scurgere este curățat de scurgerea sa, atunci el să își numere șapte zile pentru curățirea sa și să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă curgătoare și să fie curat. ¹⁴ Și în

ziua a opta să ia pentru el două turturele, sau doi porumbei tineri și să vină înaintea DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii și să le dea preotului; ¹⁵ Și preotul să le aducă, una ca ofrandă pentru păcat și cealaltă ca ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea lui. ¹⁶ Și dacă sămânța de împreunare a vreunui bărbat iese din el, atunci să își spele toată carnea în apă și să fie necurat până seara. ¹⁷ Și fiecare haină și fiecare piele, pe care este sămânța de împreunare, să fie spălată cu apă și să fie necurată până seara. ¹⁸ De asemenea femeia cu care bărbatul se va culca cu sămânța împreunării, amândoi să se îmbăieze în apă și să fie necurați până seara. ¹⁹ Și dacă vreo femeie are o scurgere și scurgerea în carnea ei este sânge, să fie separată șapte zile, și oricine o atinge să fie necurat până seara. ²⁰ Și fiecare lucru pe care ea se culcă în separarea ei să fie necurat; orice lucru pe care ea șade, de asemenea să fie necurat. ²¹ Și oricine îi atinge patul să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. ²² Și oricine atinge orice lucru pe care ea a șezut să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. ²³ Și dacă este ceva pe patul ei, sau vreun lucru pe care ea șade, când el îl atinge, să fie necurat până seara. ²⁴ Și dacă un bărbat se culcă cu ea și necurăția ei este peste el, să fie necurat șapte zile; și tot patul pe care el se culcă să fie necurat. ²⁵ Și dacă o femeie are o scurgere din sângele ei multe zile, mai mult timp decât zilele separării ei; toate zilele scurgerii necurăției ei să fie la fel ca zilele separării

ei, ea să fie necurată. ²⁶ Orice pat pe care se culcă în toate zilele scurgerii ei, să îi fie ca patul zilelor separării ei, și pe orice lucru se așază să fie necurat, ca necurăția separării ei. ²⁷ Și oricine atinge acele lucruri să fie necurat și să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. ²⁸ Dar dacă ea este curățată de scurgerea ei, atunci să își numere șapte zile și după aceea să fie curată. ²⁹ Și în ziua a opta să ia pentru ea două turturele, sau doi porumbei tineri și să îi aducă la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii. ³⁰ Și preotul să o aducă pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire pentru ea înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea necurăției ei. ³¹ Astfel să separați pe copiii lui Israel de necurățiile lor; ca să nu moară în necurățiile lor, când ei spurcă tabernacolul meu care este între ei. ³² Aceasta este legea celui ce are o scurgere și a aceluia căruia îi iese sămânța din el și este întinat de acestea; ³³ Și a celei bolnave cu necurăția ei și a celui ce are o scurgere, a bărbatului sau a femeii și a celui ce se culcă cu cea care este necurată.

16

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise după moartea celor doi fii ai lui Aaron, când au oferit înaintea DOMNULUI și au murit. ² Și DOMNUL i-a zis lui Moise: Spune-i lui Aaron, fratele tău, să nu vină tot timpul în locul sfânt dinăuntru perdelei, care este înaintea șezământului milei de deasupra chivotului, ca să nu moară, pentru că eu voi apărea în norul de peste șezământul milei. ³ Astfel să vină Aaron în locul sfânt, cu un taur tânăr ca ofrandă pentru

păcat, și cu un berbec ca ofrandă arsă. ⁴ Să îmbrace tunică sfântă de în și să aibă izmenele de în peste carnea sa și să fie încins cu un brâu de în și cu mitra de în să fie împodobit, acestea sunt sfintele vestminte; de aceea să își spele carnea în apă și astfel să le îmbrace. ⁵ Și să ia din adunarea copiilor lui Israel doi iezi dintre capre, ca ofrandă pentru păcat, și un berbec ca ofrandă arsă. ⁶ Și Aaron să aducă taurul său al ofrandei pentru păcat, care este pentru el, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. ⁷ Și să ia cei doi țapi și să îi prezinte înaintea DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii. ⁸ Și Aaron să arunce sorții peste cei doi țapi, un sorț pentru DOMNUL și celălalt sorț pentru țapul ispășitor. ⁹ Și Aaron să aducă țapul peste care a căzut sorțul DOMNULUI și să îl ofere ca ofrandă pentru păcat. ¹⁰ Dar țapul peste care a căzut sorțul să fie țap ispășitor, să fie prezentat viu înaintea DOMNULUI, să facă ispășire cu el și pentru a-l lăsa să plece în pustie, ca țap ispășitor. ¹¹ Și Aaron să aducă taurul ofrandei pentru păcat, care este pentru el, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și să înjunghie taurul ofrandei pentru păcat, care este pentru el; ¹² Și să ia o tămâietoare plină cu cărbuni, arzând din focul de la altarul dinaintea DOMNULUI, și mâinile sale pline de tămâie dulce, zdrobită mărunț, și să le aducă înăuntru perdelei; ¹³ Și să pună tămâia peste focul dinaintea DOMNULUI, ca norul tămâiei să acopere șezământul milei, care este deasupra mărturiei, ca el să nu moară; ¹⁴ Și să ia din sângele taurului și să îl stropească cu degetul său peste șezământul milei înspre est; și să

strobească cu degetul său de șapte ori, din sânge, înaintea șezământului milei. ¹⁵ Apoi să înjunghie țapul ofrandei pentru păcat, care este pentru popor, și să aducă sângele lui înăuntrul perdelei și să facă cu acel sânge la fel cum a făcut cu sângele taurului, și să îl strobească peste șezământul milei și înaintea șezământului milei; ¹⁶ Și să facă ispășire pentru locul sfânt, din cauza necurățiilor copiilor lui Israel și din cauza fărădelegilor lor în toate păcatele lor, și astfel să facă pentru tabernacolul întâlnirii, care rămâne printre ei în mijlocul necurățiilor lor. ¹⁷ Și să nu fie niciun om în tabernacolul întâlnirii când intră el, pentru a face ispășire în locul sfânt, până când iese și până când nu a făcut ispășire pentru el și pentru casa sa și pentru toată adunarea lui Israel. ¹⁸ Și să iasă la altarul, care este înaintea DOMNULUI, și să facă ispășire pentru el; și să ia din sângele taurului și din sângele țapului și să îl pună pe coarnele altarului de jur împrejur. ¹⁹ Și să strobească din sânge peste acesta cu degetul său, de șapte ori, și să îl curețe și să îl sfințească de necurățiile copiilor lui Israel. ²⁰ Și după ce a terminat cu împăcarea locului sfânt și a tabernacolului întâlnirii și a altarului, să aducă țapul viu; ²¹ Și Aaron să își pună amândouă mâinile pe capul țapului viu și să mărturisească peste el toate nelegiuirile copiilor lui Israel, și toate fărădelegile lor în toate păcatele lor, punându-le pe capul țapului și să îl trimită să plece departe în pustie, prin mâna unui bărbat pregătit; ²² Și țapul să poarte pe el toate nelegiuirile lor într-un pământ nelocuit, și să lase țapul să plece în pustie. ²³ Și Aaron să intre

în tabernacolul întâlnirii și să dezbrace veșmintele de in, pe care le-a îmbrăcat, când a intrat în locul sfânt, și să le lase acolo; ²⁴ Și să își spele carnea cu apă în locul sfânt și să își îmbrace veșmintele și să iasă înainte și să aducă ofranda sa arsă și ofranda arsă a poporului, și să facă ispășire pentru el și pentru popor. ²⁵ Și grăsimea ofrandei pentru păcat o să ardă pe altar. ²⁶ Și cel ce a lăsat țapul să plece, țapul ispășitor, să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în tabără. ²⁷ Și taurul ca ofrandă pentru păcat și țapul ca ofrandă pentru păcat, al căror sânge a fost adus înăuntru pentru a se face ispășire în locul sfânt, de unul să fie duși afară din tabără, iar ei să ardă în foc pielea lor și carnea lor și balega lor. ²⁸ Și cel ce le arde să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în tabără. ²⁹ Și acesta să vă fie un statut pentru totdeauna, în luna a șaptea, în ziua a zecea a lunii, să vă chinuiți sufletele și să nu faceți deloc nicio lucrare, nici cel din țara voastră, nici străinul care locuiește temporar printre voi; ³⁰ Pentru că în ziua aceea preotul va face ispășire pentru voi, pentru a vă curăța ca să fiți curați de toate păcatele voastre înaintea DOMNULUI. ³¹ Aceasta să vă fie un sabbat al odihnei și să vă chinuiți sufletele, printr-un statut pentru totdeauna. ³² Și preotul, pe care el îl va unge și pe care îl va consacra pentru a servi în serviciul de preot în locul tatălui său, să facă ispășirea și să îmbrace veșmintele de in, veșmintele sfinte; ³³ Și să facă ispășire pentru sanctuarul sfânt și să facă ispășire pentru tabernacolul întâlnirii și

pentru altar, și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării. ³⁴ Și acesta să vă fie un statut veșnic, pentru a face ispășire pentru copiii lui Israel pentru toate păcatele lor, o singură dată pe an. Iar el a făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

17

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
² Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit spunând: ³ Orice bărbat din casa lui Israel, care înjunghie un bou sau miel sau capră, în tabără, sau îl înjunghie în afara taberei, ⁴ Și nu îl aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a aduce un dar DOMNULUI înaintea tabernacolului DOMNULUI, sânge să i se impute aceluia bărbat; el a vărsat sânge; și acel bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său; ⁵ Pentru ca acești copii ai lui Israel să își aducă sacrificiile, pe care le aduce în câmp deschis, da, ca ei să le aducă DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii, la preot și să le ofere ca ofrande de pace DOMNULUI. ⁶ Și preotul să stropească sângele peste altarul DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii și să ardă grăsimea pentru o aromă dulce DOMNULUI. ⁷ Iar ei să nu mai aducă sacrificiile lor dracilor, după care au curvit. Acesta să le fie un statut pentru totdeauna prin toate generațiile lor. ⁸ Și să le spui: Orice bărbat din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care aduce ofrandă arsă sau un sacrificiu, ⁹ Și nu îl aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a-l oferi DOMNULUI, chiar acel

bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său. ¹⁰ Și orice bărbat din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care mănâncă orice fel de sânge; chiar eu îmi voi întoarce fața împotriva aceluia suflet care mănâncă sânge și îl voi stârpi din mijlocul poporului său. ¹¹ Pentru că viața cărnii este în sânge; și vi l-am dat pe altar pentru a se face ispășire pentru sufletele voastre, pentru că sângele este cel ce face ispășire pentru suflet. ¹² De aceea am spus copiilor lui Israel: Niciun suflet dintre voi să nu mănânce sânge, nici vreun străin care locuiește temporar printre voi să nu mănânce sânge. ¹³ Și orice bărbat dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care vânează și prinde orice fiară sau pasăre care poate fi mâncată, chiar el să îi scurgă sângele și să îl acopere cu țărână. ¹⁴ Pentru că el este viața întregii cărnii; sângele acesteia este pentru viața ei; de aceea am spus copiilor lui Israel: Să nu mâncați sânge de la niciun fel de carne, pentru că viața întregii cărnii este sângele ei, oricine îl mănâncă să fie stârpit! ¹⁵ Și fiecare suflet care mănâncă ceea ce a murit de la sine, sau care a fost sfâșiat de fiare, fie unul din țara voastră, sau un străin, deopotrivă să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara, apoi să fie curat. ¹⁶ Dar dacă nu le spală, nici nu își îmbăiază carnea, atunci să își poarte propria nelegiuire.

18

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ³ Să nu faceți după

lucrările din țara Egiptului, în care ați locuit; și după lucrările din țara Canaanului, în care eu v-am adus, să nu faceți, nici să nu umblați în rânduielile lor. ⁴ Să împliniți judecățile mele și să țineți rânduielile mele, ca să umblați în ele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ⁵ De aceea să țineți statutele mele și judecățile mele, pe care un om, dacă le împlinește, va trăi în ele: Eu sunt DOMNUL. ⁶ Niciunul dintre voi să nu vă apropiați de niciuna dintre rudele sale, ca să le descoperiți goliciunea: Eu sunt DOMNUL. ⁷ Goliciunea tatălui tău sau goliciunea mamei tale, să nu o descoperi, ea este mama ta; să nu îi descoperi goliciunea. ⁸ Goliciunea soției tatălui tău să nu o descoperi, este goliciunea tatălui tău. ⁹ Goliciunea surorii tale, fiica tatălui tău, sau fiica mamei tale, fie născută acasă, sau născută departe, goliciunea lor să nu o descoperi. ¹⁰ Goliciunea fiicei fiului tău, sau a fiicei fiicei tale, goliciunea lor să nu o descoperi, căci goliciunea lor este propria ta goliciune. ¹¹ Goliciunea fiicei soției tatălui tău, născută din tatăl tău, ea este sora ta, să nu îi descoperi goliciunea. ¹² Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, ea este ruda apropiată, a tatălui tău. ¹³ Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, căci ea este ruda apropiată, a mamei tale. ¹⁴ Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău, să nu te apropii de soția lui, ea este mătușa ta. ¹⁵ Să nu descoperi goliciunea nurorii tale, ea este soția fiului tău; să nu descoperi goliciunea ei. ¹⁶ Să nu descoperi goliciunea soției fratelui tău, este goliciunea fratelui tău. ¹⁷ Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fiicei ei; nici să nu iei pe

fica fiului ei, sau pe fiica fiicei ei, ca să îi descoperi goliciunea, pentru că ele sunt rudele ei apropiate, aceasta este stricăciune. ¹⁸ Nici să nu iei de soție o soră a ei, ca să o chinuiești, pentru a-i descoperi goliciunea, pe lângă a celeilalte, în timpul vieții ei. ¹⁹ De asemenea să nu te apropii de o femeie să îi descoperi goliciunea, cât timp ea este pusă deoparte pentru necurăția ei. ²⁰ Mai mult să nu te culci carnal cu soția aproapelui tău, ca să te pângărești cu ea. ²¹ Și, să nu lași pe niciunul din sămânța ta să treacă prin foc, pentru Moloh, nici să nu pângărești numele Dumnezeului Tău: Eu sunt DOMNUL. ²² Să nu te culci cu un bărbat, precum te culci cu o femeie, este urâciune. ²³ Nici să nu te culci carnal cu vreun animal ca să te pângărești cu el, nici vreo femeie să nu stea înaintea unui animal ca să se culce cu el, este încurcătură. ²⁴ Să nu vă pângăriți în vreunul dintre aceste lucruri, pentru că în toate acestea sunt pângărite națiunile, pe care le arunc din fața voastră. ²⁵ Și țara este pângărită, de aceea pedepsesc nelegiuirea ei peste ea și țara însăși vomită pe locuitorii ei. ²⁶ De aceea să țineți statutele mele și judecățile mele și să nu faceți niciuna dintre aceste urâciuni, nimeni din națiunea voastră, niciunul dintre străinii care locuiesc temporar printre voi; ²⁷ (Pentru că toate aceste urâciuni le-au făcut oamenii din țară, care au fost înaintea voastră și țara este pângărită); ²⁸ Ca țara să nu vă vomite și pe voi afară, când o pângăriți, precum a vomitat afară națiunile care au fost înaintea voastră. ²⁹ Pentru că oricine va face oricare dintre aceste urâciuni, chiar sufletele care le fac vor fi stârpite din mijlocul poporului

lor. ³⁰ De aceea să țineți rânduielile, ca să nu faceți niciunul dintre aceste obiceiuri scârboase, care au fost făcute înainte de voi și ca să nu vă pângăriți voi înșivă în ele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

19

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
² Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: Să fiți sfinți, pentru că eu DOMNUL Dumnezeuul vostru sunt sfânt. ³ Fiecare om să se teamă de mama sa și de tatăl său și să țină sabatele mele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ⁴ Nu vă întoarceți la idoli, nici să nu vă faceți dumnezei turnați: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ⁵ Și dacă aduceți un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, să îl aduceți din propria voastră voie bună. ⁶ Să fie mâncat în aceeași zi în care îl aduceți și a doua zi; și dacă ar rămâne până în a treia zi, să fie ars în foc. ⁷ Și dacă se mănâncă din el în a treia zi, este urâciune; să nu fie acceptat. ⁸ De aceea oricine care îl mănâncă va purta nelegiuirea sa, deoarece a spurcat lucrul sfințit al DOMNULUI; și acel suflet să fie stârpit din mijlocul poporului său. ⁹ Și când secerăți secerișul pământului vostru, să nu seceri în întregime colțurile câmpului tău, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul tău. ¹⁰ Și să nu îți cureți via de boabele căzute, nici să nu strângi fiecare ciorchine din via ta; să le lași pentru cel sărac și pentru cel străin: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ¹¹ Să nu furați, nici să nu vă purtați cu falsitate, nici să nu vă mințiți unul pe celălalt. ¹² Și să nu jurați fals pe numele meu; nici să nu pângărești numele Dumnezeului tău: Eu

sunt DOMNUL. ¹³ Să nu escrochezi pe aproapele tău, nici să nu îl jefuiești; plățile celui angajat cu ziua să nu rămână la tine toată noaptea până dimineața. ¹⁴ Să nu blestemi pe cel surd, nici să nu pui o piatră de poticnire înaintea celui orb, ci să te temi de Dumnezeuul tău: Eu sunt DOMNUL. ¹⁵ Să nu faceți nedreptate în judecată; să nu părtinești pe sărac, nici să nu onorezi persoana celui puternic, ci în dreptate să judeci pe aproapele tău. ¹⁶ Să nu mergi încolo și înapoi ca un bârfitor în mijlocul poporului tău, nici să nu stai împotriva sângelui aproapelui tău: Eu sunt DOMNUL. ¹⁷ Să nu urăști pe fratele tău în inima ta; să mustri în vreun fel pe aproapele tău și să nu permiți păcat asupra lui. ¹⁸ Să nu te răzbuni, nici să nu porți vreo pică împotriva copiilor din poporul tău, ci să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți: Eu sunt DOMNUL. ¹⁹ Să țineti statutele mele. Să nu lași vitele tale să se împerecheze cu un soi amestecat; să nu semeni câmpul tău cu sămânță amestecată; nici să nu îmbraci vreodată o haină amestecată făcută din fire de in și lână. ²⁰ Și oricine se culcă în mod carnal cu o femeie, ce este roabă, legată prin logodnă unui soț și nu este răscumpărată, nici având libertatea dată ei, ea să fie biciuită, ei să nu fie dați morții, deoarece nu era liberă. ²¹ Iar el să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, la ușa tabernacolului întâlnirii, un berbec ca ofrandă pentru fărădelege. ²² Și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul ofrandei pentru fărădelege înaintea DOMNULUI, pentru păcatul lui pe care l-a făcut; și păcatul făcut să îi fie iertat. ²³ Și când veți intra în țară și veți fi sădit tot felul de pomi pentru

hrană, să socotiți rodul lor ca necircumcis; trei ani să vă fie ca necircumcis, din acesta să nu se mănânce. ²⁴ Dar în al patrulea an tot rodul lor să fie sfânt pentru a lăuda pe DOMNUL cu el. ²⁵ Și în al cincilea an să mâncați din rodul lor, ca să vi se adauge venitul lor: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ²⁶ Să nu mâncați nimic cu sânge; nici să nu folosiți descântarea, nici să nu preziceți timpurile. ²⁷ Să nu vă rotunjiți colțurile capetelor, nici să nu distrugeți colțurile bărbii tale. ²⁸ Să nu faceți niciun fel de tăieturi în carnea voastră pentru morți, nici nu întipăriți niciun fel de semne pe voi: Eu sunt DOMNUL. ²⁹ Nu prostitua pe fiica ta, să o faci să fie o curvă; ca nu cumva țara să cadă în curvie și pământul să devină plin de stricăciune. ³⁰ Să țineți sabbatele mele și să respectați sanctuarul meu: Eu sunt DOMNUL. ³¹ Să nu mergeți la cei ce au demoni, nici la cei ce caută după vrăjitori, ca să vă pângăriți cu ei: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ³² Să te ridici în picioare în fața capului cărunt și să onorezi fața omului bătrân și să te temi de Dumnezeuul tău: Eu sunt DOMNUL. ³³ Și dacă un străin locuiește temporar cu tine în țara voastră, să nu îl chinuiți. ³⁴ Ci străinul care locuiește cu voi să vă fie ca unul născut printre voi și să îl iubești ca pe tine însuți, pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ³⁵ Să nu faceți nicio nedreptate în judecată, în linia de măsură, în măsurarea greutateii, sau în măsurarea lichidelor. ³⁶ Să aveți balanțe drepte, greutate drepte, o efă dreaptă și un hin drept: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, care v-am scos din

țara Egiptului. ³⁷ De aceea să țineți toate statutele mele și toate judecățile mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL.

20

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: ² Mai spune o dată copiilor lui Israel: Oricine dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, dă pe cineva din sămânța sa lui Moloh, acela negreșit să fie dat morții, poporul să îlucidă cu pietre. ³ Și îmi voi întoarce fața împotriva aceluși om și îl voi stârpi din mijlocul poporului său, pentru că el a dat din sămânța sa lui Moloh, ca să spurce sanctuarul meu și să pângărească numele meu sfânt. ⁴ Și dacă oamenii pământului fac cumva și își ascund ochii de la acel om, când el dă din sămânța sa lui Moloh și nu îlucid; ⁵ Atunci îmi voi întoarce fața împotriva aceluși om și împotriva familiei sale și îl voi stârpi din mijlocul poporului lor, pe el și pe toți cei ce merg curvind după el, ca să curvească cu Moloh. ⁶ Și sufletul care se întoarce după cei ce au demoni și după vrăjitori, ca să curvească după ei, eu îmi voi întoarce fața împotriva aceluși suflet și îl voi stârpi din mijlocul poporului său. ⁷ Sfințiți-vă de aceea și fiți sfinți, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ⁸ Și să țineți statutele mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL care vă sfințește. ⁹ Pentru că fiecare om ce blestemă pe tatăl său sau pe mama sa, negreșit să fie dat morții; cel ce a blestemat pe tatăl său sau pe mama sa, sângele său să fie asupra sa. ¹⁰ Și bărbatul care comite adulter cu soția unui alt bărbat, chiar cel ce comite adulter

cu soția aproapelui său, bărbatul și femeia adulteră să fie negreșit uciși. ¹¹ Și bărbatul care se culcă cu soția tatălui său, a descoperit goliciunea tatălui său, amândoi negreșit să fie uciși; sângele lor să fie asupra lor. ¹² Și dacă un bărbat se culcă cu nora sa, amândoi să fie uciși negreșit, au lucrat încurcătură; sângele lor să fie asupra lor. ¹³ De asemenea dacă un bărbat se culcă cu un bărbat, precum se culcă cu o femeie, amândoi au făcut o urâciune, negreșit să fie uciși; sângele lor să fie asupra lor. ¹⁴ Și dacă un bărbat ia o soție și pe mama ei, aceasta este stricăciune, să fie arși cu foc, deopotrivă el și ele; ca să nu fie stricăciune între voi. ¹⁵ Și dacă un bărbat se culcă cu o fiară, negreșit să fie ucis; și să ucideți fiara. ¹⁶ Și dacă o femeie se apropie de vreo fiară și se culcă cu ea, să ucizi și femeia și fiara, negreșit să fie ucise; sângele lor să fie asupra lor. ¹⁷ Și dacă un bărbat ia pe sora sa, pe fiica tatălui său, sau pe fiica mamei sale și vede goliciunea ei și ea vede goliciunea lui, acesta este un lucru stricat; și să fie stârpiți înaintea ochilor poporului lor; cel ce a descoperit goliciunea surorii sale va purta propria nelegiuire. ¹⁸ Și dacă un bărbat se culcă cu o femeie, având necurăția ei, și va descoperi goliciunea ei, el i-a dezgolit fântâna; iar ea și-a descoperit fântâna sângerării; și amândoi să fie stârpiți din mijlocul poporului lor. ¹⁹ Și să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, sau a surorii tatălui tău, pentru că el dezgolește pe ruda sa apropiată, ei să poarte nelegiuirea lor. ²⁰ Și dacă un bărbat se va culca cu soția unchiului său, el a descoperit goliciunea unchiului său, să poarte păcatul lor, să

moară fără copii. ²¹ Și dacă un bărbat ia pe soția fratelui său, acesta este un lucru necurat, cel ce a descoperit goliciunea fratelui său, să fie fără copii. ²² De aceea să țineți toate statutele mele și toate judecățile mele și să le împliniți, ca țara, în care eu vă aduc să locuiți în ea, să nu vă vomite afară. ²³ Și să nu umblați în obiceiurile națiunii, pe care o arunc afară dinaintea voastră, pentru că ei au făcut toate aceste lucruri și de aceea sunt dezgustat de ei. ²⁴ Dar eu v-am spus: Veți moșteni țara lor și am să v-o dau vouă ca să o stăpâniți, o țară care curge cu lapte și miere: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, care v-am separat de alte popoare. ²⁵ De aceea să deosebiți între vitele curate și necurate și între păsări necurate și curate; și să nu vă faceți sufletele scârboase prin vite, sau păsări, sau orice fel de târâtoare care se târâște pe pământ, pe care le-am separat de voi, ca fiind necurate. ²⁶ Și să îmi fiți sfinți, pentru că eu DOMNUL sunt sfânt și v-am separat de alte popoare, ca să fiți ai mei. ²⁷ De asemenea un bărbat sau o femeie care are demon, sau care este vrăjitor, negreșit să fie dat morții, să îi ucidă cu pietre, sângele lor să fie asupra lor.

21

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Vorbește preoților, fiii lui Aaron și spune-le: Nimeni să nu se pângărească pentru un mort, în poporul său, ² Dar pentru ruda sa, apropiată, adică pentru mama sa și pentru tatăl său și pentru fiul său și pentru fiica sa și pentru fratele său, ³ Și pentru sora sa fecioară, care îi este apropiată, care nu a avut bărbat, pentru ea poate să se pângărească. ⁴ Dar

un conducător în poporul său, un om de seamă, să nu se pângărească, să nu se pângărească pe sine însuși. ⁵ Să nu își radă o porțiune pe cap, nici să nu își radă colțurile bărbilor, nici să nu își facă tăieturi în carnea lor. ⁶ Să fie sfinți Dumnezeului lor și să nu pângărească numele Dumnezeului lor, pentru că ei aduc ofrandele DOMNULUI făcute prin foc, pâinea Dumnezeului lor, de aceea să fie sfinți. ⁷ Să nu își ia o curvă, sau profană, ca soție; nici să nu își ia o femeie divorțată de soțul ei, pentru că el este sfânt Dumnezeului său. ⁸ De aceea să îl sfințești; căci el aduce pâinea Dumnezeului tău; el să îți fie sfânt, pentru că eu, DOMNUL, care vă sfințește, sunt sfânt. ⁹ Și fiica oricărui preot, dacă se va pângări, curvind, pângărește pe tatăl ei, să fie arsă cu foc. ¹⁰ Și marele preot printre frații săi, peste al cărui cap a fost turnat untdelemnul ungerii și care este consacrat să se îmbrace cu veșmintele, să nu își descopere capul, nici să nu își sfâșie hainele; ¹¹ Nici să nu intre la trupul vreunui mort, nici să nu se pângărească pentru tatăl său, sau pentru mama sa. ¹² Nici să nu iasă din sanctuar, nici să nu spurce sanctuarul Dumnezeului său; căci coroana ungerii untdelemnului lui Dumnezeu este asupra lui: Eu sunt DOMNUL. ¹³ Și el să își ia o soție în fecioria ei. ¹⁴ O văduvă, sau o femeie divorțată sau profană sau o curvă, pe acestea să nu le ia, ci să ia de soție o fecioară din poporul său. ¹⁵ Nici să nu își pângărească sămânța în poporul său, pentru că eu DOMNUL îl sfințesc. ¹⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și i-a spus: ¹⁷ Spune-i lui Aaron, zicând: Orice bărbat din sămânța ta, în generațiile

lor, având vreun cusur, să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său. ¹⁸ Căci niciun bărbat în care este vreun cusur să nu se apropie, un bărbat orb sau un șchiop sau cel cu un nas turtit sau având orice lucru în plus; ¹⁹ Sau un bărbat cu piciorul rupt sau cu mâna ruptă, ²⁰ Sau cocoșat sau pitic sau cel ce are cusur la ochi sau are cruste scârpinate sau râios sau are testiculele sale frânte; ²¹ Din sămânța preotului Aaron, niciun bărbat, care are un cusur, să nu se apropie să aducă ofrandele DOMNULUI făcute prin foc, el are un cusur; să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său. ²² Să mănânce pâinea Dumnezeului său, deopotrivă din cea preasfântă și din cea sfântă. ²³ Doar să nu intre la perdea, nici să nu se apropie de altar, din cauză că are un cusur; ca să nu spurce sanctuarele mele, pentru că eu DOMNUL îi sfîțesc. ²⁴ Și Moise i-a spus lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel.

22

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
² Spune-i lui Aaron și fiilor săi, să se separe de lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, să nu pângărească numele meu sfânt în acele lucruri pe care ei mi le sfîțesc: Eu sunt DOMNUL. ³ Să le spui: Oricine din toată sămânța voastră printre generațiile voastre, merge la lucrurile sfinte, pe care copiii lui Israel le sfîțesc DOMNULUI, avându-și necurăția asupra sa, acel suflet să fie stârpit din prezența mea: Eu sunt DOMNUL.
⁴ Din sămânța lui Aaron, orice bărbat care este lepros, sau are o scurgere, acela să nu mănânce

din lucrurile sfinte, până este curat. Și oricine atinge orice lucru necurat prin moarte, sau pe un bărbat căruia îi iese sămânța de împreunare; ⁵ Sau oricine atinge orice târâtoare, prin care el este făcut necurat, sau un om de la care poate lua necurăție, orice fel de necurăție ar avea; ⁶ Sufletul care a atins așa ceva să fie necurat până seara și să nu mănânce din lucrurile sfinte, decât dacă își spală carnea cu apă. ⁷ Și când soarele a apus, să fie curat și după aceea să mănânce din lucrurile sfinte; deoarece aceasta este mâncarea sa. ⁸ Ceea ce moare de la sine, sau este sfâșiat de fiare, să nu mănânce pentru a nu se pângări în aceasta: Eu sunt DOMNUL. ⁹ De aceea ei să țină rânduiala mea, ca nu cumva să poarte păcat pentru aceasta și de aceea să moară, dacă o pângărește: Eu DOMNUL îi sfințesc. ¹⁰ Niciun străin să nu mănânce din lucrul sfânt, un călător oaspete al preotului, sau un servitor angajat, să nu mănânce lucrul sfânt. ¹¹ Dar dacă preotul cumpără vreun suflet cu banii săi, el să mănânce din aceasta și cel ce este născut în casa lui, să mănânce din mâncarea lui. ¹² De asemenea dacă fiica preotului este măritată după un străin, ea nu poate mânca dintr-o ofrandă a lucrurilor sfinte. ¹³ Dar dacă fiica preotului este văduvă sau divorțată și nu are copil și este întoarsă la casa tatălui ei, ca în tinerețea ei, să mănânce din mâncarea tatălui ei, dar niciun străin să nu mănânce din ea. ¹⁴ Și dacă un bărbat mănâncă din lucrul sfânt în neștiință, atunci, el să adauge la acesta a cincea parte din el și să îl dea preotului cu lucrul sfânt. ¹⁵ Iar ei să nu spurce lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, pe

care le aduc DOMNULUI; ¹⁶ Sau să le permită să poarte nelegiuirea fărădelegii, mâncând lucrurile lor sfinte, pentru că eu DOMNUL îi sfințesc. ¹⁷ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: ¹⁸ Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le: Oricine din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel, care dorește să își aducă darul pentru toate promisiunile sale și toate ofrandele sale de bunăvoie, pe care să le aducă DOMNULUI ca ofrandă arsă; ¹⁹ Să aduceți de bunăvoie o parte bărbătească, fără cusur, dintre boi, dintre oi sau dintre capre. ²⁰ Dar orice are cusur, să nu îl aduceți, pentru că nu vă va fi bine primit. ²¹ Și oricine aduce un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, ca să își împlinească promisiunea, sau ofrandă de bunăvoie dintre boi sau oi, aceasta să fie fără cusur pentru a fi bine primită, niciun cusur să nu fie în el. ²² Să nu aduceți DOMNULUI nimic dintre acestea: orb sau zdrobit sau ciung sau având o rană care curge sau cruste scârpinate sau râios, nici să nu faceți, din ele pe altar, ofrandă prin foc pentru DOMNUL. ²³ Fie un taur sau un miel care are ceva în plus sau o lipsă în părțile lui, să îl aduci ca ofrandă de bunăvoie, dar ca promisiune nu va fi bine primit. ²⁴ Să nu aduceți DOMNULUI ceea ce este lovit sau zdrobit sau frânt sau tăiat; nici să nu faceți din ele ofrandă în țara voastră. ²⁵ Nici să nu aduceți pâinea Dumnezeului vostru în niciuna din acestea din mâna unui străin; deoarece în ele este putreziciunea lor și cusururi sunt în ele, nu vă vor fi bine primite. ²⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ²⁷ Când un taur sau o oaie sau o capră se nasc, să fie șapte zile sub

mamă; și din ziua a opta și de aici încolo va fi bine primit ca ofrandă făcută DOMNULUI prin foc. ²⁸ Și dacă este vacă sau oaie, să nu o înjunghiați pe ea și puiul ei în aceeași zi. ²⁹ Și când doriți să aduceți un sacrificiu de mulțumire DOMNULUI, să îl aduceți de bunăvoie. ³⁰ În aceeași zi să fie mâncat; să nu lăsați nimic din el până dimineața: Eu sunt DOMNUL. ³¹ De aceea să păziți poruncile mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL. ³² Să nu pângăriți numele meu sfânt, ci eu să fiu sfințit printre copiii lui Israel: Eu sunt DOMNUL care vă sfințește, ³³ Cel care v-a scos afară din țara Egiptului, pentru a fi Dumnezeul vostru: Eu sunt DOMNUL.

23

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: ² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Referitor la sărbătorile DOMNULUI, pe care le veți proclama adunări sfinte, acestea sunt sărbătorile mele. ³ În șase zile să se facă lucrare, dar ziua a șaptea este sabbatul odihnei, o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare în ea, acesta este sabbatul DOMNULUI în toate locuințele voastre. ⁴ Acestea sunt sărbătorile DOMNULUI, adunări sfinte, pe care să le proclamați la timpurile lor. ⁵ În ziua a paisprezecea, din luna întâi pe înselat, este paștele DOMNULUI. ⁶ Și în ziua a cincisprezecea a aceleași luni este sărbătoarea azimelor DOMNULUI, șapte zile trebuie să mâncați azime. ⁷ În ziua întâi să aveți o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. ⁸ Dar să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc, șapte zile;

În ziua a șaptea este o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. ⁹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: ¹⁰ Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți intra în țara pe care v-o dau și veți secera secerișul ei, să aduceți la preot un snop din primele roade ale secerișului vostru; ¹¹ Și el va legăna snopul înaintea DOMNULUI ca să vă fie bine primit; preotul îl va legăna a doua zi după sabat. ¹² Și să aduceți, în ziua când veți legăna acest snop, un miel fără cusur de un an ca ofrandă arsă DOMNULUI. ¹³ Și darul ei de mâncare să fie două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ofrandă făcută DOMNULUI prin foc, pentru o aromă dulce; și darul lor de băutură să fie din vin, a patra parte dintr-un hin. ¹⁴ Și să nu mâncați nici pâine nici grâne prăjite nici spice verzi, până în aceeași zi în care ați adus un dar Dumnezeului vostru, acesta să fie un statut pentru totdeauna prin generațiile voastre în toate locuințele voastre. ¹⁵ Și să vă numărați din ziua următoare sabatului, din ziua în care ați adus mănunchiul ofrandei legănate; șapte sabate întregi; ¹⁶ Chiar până în ziua următoare celui de al șaptelea sabat să numărați cincizeci de zile; și să aduceți un nou dar de mâncare DOMNULUI. ¹⁷ Să scoateți din locuințele voastre două pâini legănate, făcute din două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii; să fie coapte cu dospeală; acestea sunt primele roade consacrate DOMNULUI. ¹⁸ Și să aduceți împreună cu pâinile, șapte miei fără cusur, de un an, și un taur tânăr și doi berbeci, ei sunt ofrandă arsă DOMNULUI, împreună cu darul lor de mâncare și cu darul lor

de băatură, o ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. ¹⁹ Atunci să sacrificați un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat și doi miei de un an ca un sacrificiu al ofrandelor de pace. ²⁰ Și preotul să îi legene împreună cu pâinea primelor roade ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, cu cei doi miei, să fie sfinți DOMNULUI, pentru preot. ²¹ Și să proclamați în aceeași zi, să vă fie o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, acesta să vă fie un statut pentru totdeauna în toate locuințele voastre prin generațiile voastre. ²² Și când culegeți secerișul pământului vostru, să nu seceri în întregime colțurile câmpului tău când seceri, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul tău, să le lași pentru cel sărac și pentru cel străin: Eu sunt DOMNUL Dumnezeu vostru. ²³ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: ²⁴ Vorbește copiilor lui Israel, spunând: În luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți un sabbat, o amintire cu sunet de trâmbiță, o adunare solemnă, sfântă. ²⁵ Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, ci să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc. ²⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ²⁷ De asemenea în ziua a zecea a acestei a șaptea luni să fie o zi a ispășirii, aceasta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să vă chinuiți sufletele și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. ²⁸ Și să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, pentru că este o zi a ispășirii, pentru a se face ispășire pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru. ²⁹ Pentru că orice suflet care nu se va chinui în ziua aceea, să fie stârpit din mijlocul poporului său. ³⁰ Și orice suflet care face vreo lucrare în aceeași zi, pe

acel suflet eu îl voi nimici din mijlocul poporului său. ³¹ Să nu faceți niciun fel de lucrare; un statut pentru totdeauna să fie prin generațiile voastre în toate locuințele voastre. ³² Acesta să fie pentru voi un sabbat al odihnei și să vă chinuiți sufletele, în ziua a noua a lunii, la apus, de la apus la apus, să vă sărbătoriți sabbatul. ³³ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: ³⁴ Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Ziua a cincisprezecea a acestei a șaptea luni, să fie sărbătoarea corturilor pentru DOMNUL, timp de șapte zile. ³⁵ În prima zi să fie o adunare solemnă sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. ³⁶ Șapte zile să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, în ziua a opta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, aceasta este o adunare solemnă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. ³⁷ Acestea sunt sărbătorile DOMNULUI, pe care să le proclamați pentru a fi adunări sfinte, ca să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, ofrandă arsă și un dar de mâncare, un sacrificiu și daruri de băutură, fiecare lucru în ziua lui, ³⁸ Pe lângă sabatele DOMNULUI și pe lângă darurile voastre și pe lângă toate promisiunile voastre și pe lângă toate darurile voastre de bunăvoie, pe care le aduceți DOMNULUI. ³⁹ De asemenea tot în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, după ce ați adunat rodul pământului, să țineți o sărbătoare consacrată DOMNULUI, șapte zile, în prima zi să fie un sabbat și în ziua a opta să fie un sabbat. ⁴⁰ Și să luați în prima zi din crengile pomilor buni, ramuri de palmier și din crengile copacilor

stufoși și sălcii de la izvor; și să vă bucurați înaintea DOMNULUI Dumnezeuul vostru, șapte zile. ⁴¹ Și să țineți o sărbătoare pentru DOMNUL, șapte zile pe an. Acesta să fie un statut veșnic în generațiile voastre, să o sărbătoriți în luna a șaptea. ⁴² Să locuiți în corturi șapte zile; toți cei ce sunt născuți israeliți, să locuiască în corturi; ⁴³ Ca generațiile voastre să știe că eu am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, când i-am scos afară din țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ⁴⁴ Și Moise a spus copiilor lui Israel sărbătorile DOMNULUI.

24

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
² Poruncește copiilor lui Israel, ca ei să îți aducă untdelemn pur de măslina bătute, pentru lumină, pentru a face ca lămpile să ardă continuu. ³ În afara perdelei mărturiei, în tabernacolul întâlnirii, Aaron să le pună în ordine de seara până dimineața înaintea DOMNULUI, continuu; acesta să fie un statut veșnic în toate generațiile voastre. ⁴ Să pună în ordine lămpile pe sfeșnicul cel pur, continuu înaintea DOMNULUI. ⁵ Și să iei floarea făinii și să coci douăsprezece turte din ea, două zecimi să fie într-o turtă. ⁶ Și să le pui pe două rânduri, șase pe un rând, pe masa pură înaintea DOMNULUI. ⁷ Și să pui tămâie pură pe fiecare rând, ca aceasta să fie pe pâine ca o amintire, o ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. ⁸ În fiecare sabat să o pună în ordine înaintea DOMNULUI, continuu, fiind luată de la copiii lui Israel printr-un legământ veșnic. ⁹ Și aceasta să fie a lui Aaron și a fiilor săi; și ei

să o mănânce în locul sfânt, pentru că aceasta este preasfântă pentru el dintre ofrandele făcute prin foc DOMNULUI, printr-un statut veșnic. ¹⁰ Și fiul unei femei israelite, al cărui tată era egiptean, a ieșit dintre copiii lui Israel; și acest fiu al femeii israelite și un bărbat al lui Israel s-au luptat în tabără; ¹¹ Și fiul femeii israelite a blasfemiât numele DOMNULUI și a blestemat. Iar ei l-au adus la Moise (și numele mamei sale era Șelomit, fiica lui Dibri, din tribul lui Dan); ¹² Și l-au pus sub pază, ca mintea DOMNULUI să le fie arătată. ¹³ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: ¹⁴ Scoate pe cel ce a blestemat în afara taberei; și toți cei ce l-au auzit să își pună mâinile pe capul lui și toată adunarea să îlucidă cu pietre. ¹⁵ Și să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Oricine blestemă pe Dumnezeuul său să își poarte păcatul. ¹⁶ Și cel ce a blasfemiât numele DOMNULUI, acela cu siguranță să fie dat morții și toată adunarea să îlucidă negreșit cu pietre; cel străin în același fel ca cel născut în țară, când el blasfemiează numele DOMNULUI, să fie dat morții. ¹⁷ Și cel ce ucide vreun om să fie cu siguranță dat morții. ¹⁸ Și cel ce ucide un animal va plăti; animal pentru animal. ¹⁹ Și dacă un bărbat provoacă o vătămare aproapelui său; precum a făcut, astfel să îi fie făcut; ²⁰ Spărtură pentru spărtură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, precum a provocat o vătămare într-un om, astfel să îi fie făcut. ²¹ Și cel ce ucide o vită, va plăti vita; și cel ce ucide un om, să fie dat morții. ²² Să aveți un singur fel de lege, pentru străin în același fel ca pentru unul din țara voastră, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul

vostru. ²³ Și Moise a vorbit copiilor lui Israel, ca ei să scoată pe cel ce a blestemat în afara taberei și să îl ucidă cu pietre. Și copiii lui Israel au făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

25

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în muntele Sinai, zicând: ² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți ajunge în țara pe care v-o dau, țara să țină un sabbat DOMNULUI. ³ Șase ani să semeni câmpul tău și șase ani să tai via ta și să aduni rodul lor; ⁴ Dar în al șaptelea an să fie un sabbat al odihnei pământului, un sabbat pentru DOMNUL, să nu semeni câmpul tău, nici să nu tai via ta. ⁵ Ceea ce crește de la sine din secerișul tău să nu seceri, nici să nu strângi ciorchinii din via ta netăiată, pentru că este un an al odihnei pământului. ⁶ Și sabbatul pământului să fie mâncare pentru voi; pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru servitoarele tale și pentru angajații tăi și pentru străinul tău care locuiește temporar cu tine, ⁷ Și pentru vitele tale și pentru animalele tale care sunt pe pământul tău, tot rodul lui să fie mâncare. ⁸ Și să îți numeri șapte sabbate ale anilor, de șapte ori șapte ani; și durata celor șapte sabbate ale anilor să îți fie ție de patruzeci și nouă de ani. ⁹ Atunci să faci să sune tare trâmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea, în ziua ispășirii să faceți să sune trâmbița prin toată țara voastră. ¹⁰ Și să sfințiți fiecare al cincizecilea an și să vestiți libertate prin toată țara tuturor locuitorilor ei, acesta să vă fie un jubileu; și să întoarceți înapoi, pe fiecare om, la moștenirea lui și să întoarceți înapoi pe fiecare om la familia

lui. ¹¹ Un jubileu să vă fie al cincizecilea an, nici să nu semănați, nici să nu secerați ceea ce crește de la sine, nici să nu strângi ciorchinii viei tale netăiate. ¹² Pentru că este jubileul; acesta să fie sfânt pentru voi, să mâncați rodul lui care iese din câmp. ¹³ În anul acestui jubileu să întoarceți înapoi, pe fiecare bărbat, la posesiunea lui. ¹⁴ Și dacă vinzi orice aproapelui tău, sau cumperi ceva din mâna aproapelui tău, să nu vă oprimați unul pe altul, ¹⁵ Conform cu numărul anilor de după jubileu să cumperi de la aproapele tău și conform cu numărul anilor roadelor, el să îți vândă ție; ¹⁶ Conform cu numărul anilor să crești prețul lor și conform împuținării anilor să micșorezi prețul lor, căci conform cu numărul anilor roadelor, el o să îți vândă. ¹⁷ De aceea să nu vă oprimați unul pe altul; ci să te temi de Dumnezeuul tău, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru. ¹⁸ Pentru aceea să împliniți statutele mele și să păziți judecățile mele și să le împliniți; și veți locui în țară în siguranță. ¹⁹ Și țara să aducă rodul ei și să mâncați spre săturarea voastră și să locuiți în siguranță în ea. ²⁰ Și dacă veți spune: Ce vom mânca în al șaptelea an? Iată, nu vom semăna, nici nu vom aduna în rodul nostru; ²¹ Atunci voi porunci binecuvântarea mea peste voi în al șaselea an, iar el va face rod pentru trei ani. ²² Și veți semăna în al optulea an și veți mânca tot din rodul vechi până în al nouălea an; până ce roadele lui vor intra la voi veți mânca din cele vechi. ²³ Pământul să nu fie vândut pentru totdeauna, căci pământul este al meu, pentru că voi sunteți străini și locuitori temporari cu mine. ²⁴ Și

în toată țara stăpânirii voastre să dați o răscumpărare pentru pământ. ²⁵ Dacă fratele tău sărăcește și a vândut ceva din moștenirile sale și dacă vine cineva dintre rudele sale să o răscumpere, atunci să răscumpere ceea ce fratele lui a vândut. ²⁶ Și dacă bărbatul nu are pe nimeni ca să răscumpere și el însuși este în stare să o răscumpere; ²⁷ Atunci să socotească anii de la vânzarea ei și să plătească înapoi ce este în plus bărbatului căruia i-a vândut-o; ca să se întoarcă înapoi la stăpânirea sa. ²⁸ Dar dacă nu este în stare să îi plătească înapoi, atunci ceea ce este vândut să rămână în mâna celui ce a cumpărat, până în anul jubileului; și la jubileu să iasă și să se întoarcă în stăpânirea sa. ²⁹ Și dacă un bărbat vinde o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, atunci el poate să o răscumpere în decursul unui an întreg după ce aceasta este vândută; în decursul unui an întreg poate să o răscumpere. ³⁰ Și dacă nu o răscumpără pe durata unui an întreg, atunci casa care este în cetatea înconjurată cu ziduri să fie întemeiată, pentru totdeauna celui ce a cumpărat-o prin toate generațiile sale, aceasta să nu iasă la jubileu. ³¹ Dar casele din satele care nu au ziduri, de jur împrejur, să fie socotite precum câmpurile ținutului, ele pot fi răscumpărate și vor ieși la jubileu. ³² Totuși cetățile leviților și casele din cetățile stăpânirilor lor, leviții le pot răscumpăra oricând. ³³ Și dacă un bărbat cumpără de la un levit, atunci casa care a fost vândută și cetatea stăpânirii sale, să iasă la jubileu, căci casele din cetățile leviților sunt stăpânirea lor printre copiii lui Israel. ³⁴ Dar câmpul de la împrejurimile cetăților

lor să nu fie vândut, pentru că este stăpânirea lor veșnică. ³⁵ Și dacă fratele tău sărăcește și decade lângă tine; atunci să îl ajuți, da, chiar dacă este un străin, sau un locuitor temporar; ca el să trăiască cu tine. ³⁶ Nu lua camătă de la el, sau dobândă, ci să te temi de Dumnezeuul tău; ca fratele tău să trăiască cu tine. ³⁷ Să nu îi dai banii cu camătă, nici să nu îi împrumuți merinde cu dobândă. ³⁸ Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, care v-am scos afară din țara Egiptului, pentru a vă da țara Canaanului și pentru a fi Dumnezeuul vostru. ³⁹ Și dacă fratele tău care locuiește lângă tine sărăcește și ți s-a vândut, să nu îl obligi să îți facă muncă de rob; ⁴⁰ Ci ca un angajat și ca un locuitor temporar, să fie cu tine și să îți servească până în anul jubileului. ⁴¹ Și să plece de la tine, deopotrivă el și copiii lui cu el și să se întoarcă la propria familie și la stăpânirile părinților săi să se întoarcă. ⁴² Pentru că ei sunt servitorii mei, pe care i-am scos afară din țara Egiptului, nu vor fi vânduți ca robi. ⁴³ Să nu domnești peste el cu asprime; ci să te temi de Dumnezeuul tău. ⁴⁴ Deopotrivă robii tăi și roabele tale, pe care le vei avea, să fie dintre păgânii care sunt în jurul tău; dintre ei să îți cumperi robi și roabe. ⁴⁵ Mai mult dintre copiii străinilor care locuiesc temporar printre voi, dintre ei să cumpărați și dintre familiile lor care sunt cu voi, pe care ei i-au născut în țara voastră, și ei să fie stăpânirea voastră. ⁴⁶ Și să îi luați ca moștenire pentru copiii voștri, ca să îi moștenească drept stăpânire; să fie robii voștri pentru totdeauna; dar peste frații voștri, copiii lui Israel, să nu domniți unul peste altul cu asprime. ⁴⁷ Și dacă un locuitor temporar sau

un străin se îmbogățește lângă tine și dacă fratele tău care locuiește lângă el sărăcește și se vinde străinului sau celui ce locuiește temporar lângă tine, sau la urmașii familiei străinului, ⁴⁸ După ce este vândut el poate fi răscumpărat din nou; unul dintre frați poate să îl răscumpere; ⁴⁹ Fie unchiul său, fie fiul unchiului său, poate să îl răscumpere, sau oricine îi este rudă apropiată, din familie poate să îl răscumpere; sau dacă este în stare, se poate răscumpăra el însuși. ⁵⁰ Și să socotească cu cel ce l-a cumpărat, din anul în care acela i-a fost vândut până în anul jubileului; și prețul vânzării sale să fie conform cu numărul anilor, să îi fie conform cu zilele unui servitor angajat. ⁵¹ Dacă sunt încă mulți ani rămași, conform cu aceia, să dea înapoi prețul răscumpărării sale din banii pentru care a fost cumpărat. ⁵² Și dacă rămân doar câțiva ani până la anul jubileului, atunci să socotească împreună cu el și conform cu anii săi să îi dea înapoi prețul răscumpărării sale. ⁵³ Și să fie cu el precum cu un servitor angajat anual; și celălalt să nu domnească peste el cu asprime, în fața ta. ⁵⁴ Și dacă nu este răscumpărat în acești ani, atunci să iasă în anul jubileului, deopotrivă el și copiii lui cu el. ⁵⁵ Pentru că mie îmi sunt servitori copiii lui Israel; ei sunt servitorii mei pe care i-am scos din țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

26

¹ Să nu vă faceți nici idoli nici chip cioplit, nici să nu ridicați un chip stând în picioare, nici să nu ridicați vreun chip de piatră în pământul vostru, ca

să vă prosternați lui, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. ² Să țineți sabatele mele și să respectați sanctuarul meu: Eu sunt DOMNUL. ³ Dacă umblați în statutele mele și țineți poruncile mele și le împliniți, ⁴ Atunci vă voi da ploaie la timpul convenit și pământul își va aduce venitul lui și pomii câmpului își vor aduce rodul lor. ⁵ Și treieratul vostru se va întinde până la culesul viilor și culesul viilor se va întinde până la timpul semănatului; și vă veți mânca pâinea pe săturate și veți locui în țara voastră în siguranță. ⁶ Și vă voi da pace în țară și vă veți culca și nimeni nu vă va înfrica; și voi scoate fiarele rele afară din țară și sabia nu va trece prin țara voastră. ⁷ Și veți alunga pe dușmanii voștri, iar ei vor cădea în fața voastră prin sabie. ⁸ Și cinci dintre voi vor alunga o sută și o sută dintre voi vor pune pe fugă zece mii; și dușmanii voștri vor cădea înaintea voastră prin sabie. ⁹ Pentru că voi lua cunoștință de voi și vă voi face roditori și vă voi înmulți și voi întemeia legământul meu cu voi. ¹⁰ Și veți mânca din cele vechi și veți scoate pe cele vechi din cauza celor noi. ¹¹ Și voi așeza tabernacolul meu printre voi; și sufletul meu nu se va dezgusta de voi. ¹² Și voi umbla între voi și voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul meu. ¹³ Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos afară din țara Egiptului, ca să nu fiți robii lor; și am frânt legăturile jugului vostru și v-am făcut să mergeți drept. ¹⁴ Dar dacă nu îmi veți da ascultare și nu veți împlini toate aceste porunci; ¹⁵ Și dacă veți disprețui statutele mele, sau dacă

sufletul vostru va detesta judecățile mele, astfel încât nu veți împlini toate poruncile mele, ci veți rupe legământul meu, ¹⁶ Eu de asemenea vă voi face aceasta, voi rându-i peste voi teroare, tuberculoză și febra arzătoare, care va mistui ochii și va cauza întristare inimii, iar voi veți semăna sămânța voastră în zadar, pentru că dușmanii voștri o vor mânca. ¹⁷ Și îmi voi întoarce fața împotriva voastră și veți fi uciși înaintea dușmanilor voștri, cei ce vă urăsc vor domni peste voi; și veți fugi când nimeni nu vă urmărește. ¹⁸ Și dacă totuși din cauza tuturor acestor lucruri nu îmi veți da ascultare, atunci vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre. ¹⁹ Și voi frânge mândria puterii voastre; și voi face, ca fierul, cerul vostru; și ca arama, pământul vostru; ²⁰ Și tăria voastră va fi cheltuită în zadar, pentru că pământul vostru nu își va aduce venitul, nici pomii pământului nu își vor aduce roadele. ²¹ Și dacă umblați împotriva mea și nu îmi veți da ascultare; voi aduce înșeptit plăgi peste voi, conform păcatelor voastre. ²² De asemenea voi trimite fiare sălbatice printre voi, care vă vor jefui de copiii voștri și vor distruge vitele voastre și vă vor împuțina la număr; și căile vieții voastre vor fi pustiite. ²³ Și dacă nu vă veți lăsa corecțați de mine prin acestea, ci veți umbla împotriva mea, ²⁴ Atunci eu de asemenea voi umbla împotriva voastră și vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre. ²⁵ Și voi aduce sabie asupra voastră, care va pedepsi cearta voastră cu legământul meu; și când vă veți aduna înăuntrul cetăților voastre, voi trimite ciurma printre voi; și veți fi dați în mâna dușmanului. ²⁶ Și după ce voi fi frânt toiagul pâinii voastre, zece femei vor coace

pâinea voastră într-un singur cuptor și vă vor da înapoi pâinea voastră cântărită; și veți mânca dar nu vă veți sătura. ²⁷ Și dacă din cauza a toată aceasta nu îmi veți da ascultare, ci veți umbla împotriva mea, ²⁸ Atunci și eu voi umbla împotriva voastră în furie; și eu, chiar eu, vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre. ²⁹ Și carnea fiilor voștri o veți mânca și carnea ficelilor voastre o veți mânca. ³⁰ Și voi distruge înălțimile voastre și voi stârpi idolii voștri și voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri și sufletul meu vă va detesta. ³¹ Și voi risipi cetățile voastre și voi aduce sanctuarele voastre la pustiire și nu voi miroși aromele voastre dulci. ³² Și voi aduce țara la pustiire; și dușmanii voștri, care locuiesc în ea, vor fi înmărmuriți la aceasta. ³³ Și vă voi împrăștia printre păgâni și voi scoate sabie după voi; și țara voastră va fi pustiită și cetățile voastre risipite. ³⁴ Atunci țara se va bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea pustiită și voi veți fi în țara dușmanilor voștri; atunci țara se va odihni și se va bucura de sabatele ei. ³⁵ Atâta timp cât zace pustiită ea se va odihni; deoarece nu s-a odihnit în sabatele voastre, când ați locuit în ea. ³⁶ Și peste cei ce au rămas în viață voi trimite o slăbiciune în inimile lor în țările dușmanilor voștri; și sunetul unei frunze scuturate îi va urmări; și vor fugi precum fuga de sabie; și vor cădea când nimeni nu îi urmărește. ³⁷ Și vor cădea unul peste altul, de parcă ar fi înaintea unei săbii, când nimeni nu îi urmărește; și nu veți avea putere să stați în picioare înaintea dușmanilor voștri. ³⁸ Și veți

perii printre păgâni și țara dușmanilor voștri vă va mânca. ³⁹ Și cei rămași dintre voi vor lăncezi în nelegiuirea lor în țările dușmanilor voștri; și de asemenea în neleguirile părinților lor vor lăncezi împreună cu ei. ⁴⁰ Dacă își vor mărturisi nelegiuirea lor și nelegiuirea părinților lor, cu fărădelegea lor cu care au încălcat legea împotriva mea și de asemenea că au umblat împotriva mea; ⁴¹ Și că eu de asemenea am umblat împotriva lor și i-am adus în țara dușmanilor lor; dacă atunci inimile lor necircumcise se vor umili și vor accepta atunci pedeapsa neleguirii lor, ⁴² Atunci îmi voi aminti legământul meu cu Iacob și de asemenea legământul meu cu Isaac și de asemenea legământul meu cu Avraam mi-l voi aminti; și îmi voi aminti de țară. ⁴³ De asemenea țara va fi părăsită de ei și se va bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea pustiită fără ei; și vor accepta pedeapsa neleguirii lor, pentru că, da, pentru că au disprețuit judecățile mele și pentru că sufletul lor a detestat statutele mele. ⁴⁴ Și totuși pentru toate acestea, când vor fi în țara dușmanilor lor, nu îi voi lepăda, nici nu îi voi detesta, ca să îi nimicesc cu desăvârșire și să rup legământul meu cu ei, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul lor. ⁴⁵ Dar de dragul lor îmi voi aminti legământul strămoșilor lor, pe care i-am scos din țara Egiptului înaintea ochilor păgânilor, ca să fiu Dumnezeuul lor: Eu sunt DOMNUL. ⁴⁶ Acestea sunt statutele și judecățile și legile, pe care DOMNUL le-a făcut între el și copiii lui Israel pe muntele Sinai prin mâna lui Moise.

27

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:
² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când un om va face o promisiune însemnată, sufletele acelea să fie pentru DOMNUL, după prețuirea ta.
³ Și prețuirea ta să fie pentru partea bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani până la vârsta de șaizeci de ani, după șekelul sanctuarului prețuirea ta să fie de cincizeci de șekeli de argint. ⁴ Și dacă este parte femeiască, atunci prețuirea ta să fie de treizeci de șekeli. ⁵ Și dacă este în vârstă de cinci ani până la vârsta de douăzeci de ani, atunci prețuirea ta pentru partea bărbătească să fie douăzeci de șekeli și pentru partea femeiască, zece șekeli. ⁶ Și dacă este de la vârsta de o lună până la vârsta de cinci ani, atunci prețuirea ta pentru partea bărbătească să fie de cinci șekeli de argint și pentru partea femeiască prețuirea ta să fie de trei șekeli de argint. ⁷ Și dacă este de la vârsta de șaizeci de ani și peste, dacă este parte bărbătească, atunci prețuirea ta să fie de cincisprezece șekeli și pentru partea femeiască, zece șekeli. ⁸ Dar dacă este mai sărac decât prețuirea ta, atunci să se prezinte el însuși înaintea preotului și preotul să îl prețuiască; preotul să îl prețuiască conform cu mijloacele celui ce promite. ⁹ Și dacă este un animal, din care oamenii aduc un dar DOMNULUI, tot ce omul dă DOMNULUI din acest dar să fie sfânt. ¹⁰ Să nu îl schimbe, nici să nu îl înlocuiască, unul bun pentru unul rău, sau unul rău pentru unul bun; și dacă totuși el schimbă animal pentru animal, atunci acesta și cel înlocuit să fie sfinți. ¹¹ Și dacă este un animal necurat, din care ei nu aduc sacrificiu

DOMNULUI, atunci să prezinte animalul înaintea preotului; ¹² Și preotul să îl prețuiască, dacă este bun sau rău, conform cu prețuirea preotului, așa va fi. ¹³ Iar dacă el dorește să îl răscumpere, atunci să adauge a cincea parte din el la prețuirea ta. ¹⁴ Și când un bărbat își va sfinți casa pentru a fi sfântă DOMNULUI, atunci preotul să o prețuiască, dacă este bună sau rea; precum preotul o va prețui, așa să fie. ¹⁵ Și dacă cel ce a sfințit-o dorește să își răscumpere casa, atunci să adauge la ea a cincea parte din banii prețuirii tale și să fie a lui. ¹⁶ Și dacă un bărbat va sfinți DOMNULUI o parte din câmpul stăpânirii sale, atunci prețuirea ta să fie conform cu sămânța câmpului, un homer de sămânță de orz să fie prețuit la cincizeci de șekeli de argint. ¹⁷ Dacă el sfințește câmpul său din anul jubileului, să fie după prețuirea ta. ¹⁸ Dar dacă îți sfințește câmpul după jubileu, atunci preotul să îi socotească banii conform cu anii care rămân, până la anul jubileului și să fie scăzut din prețuirea ta. ¹⁹ Și dacă cel ce sfințește câmpul dorește, în vreun fel, să îl răscumpere, atunci să îi adauge a cincea parte din banii prețuirii tale și să îi rămână lui. ²⁰ Și dacă nu dorește să răscumpere câmpul, sau dacă a vândut câmpul unui alt om, să nu mai fie răscumpărat. ²¹ Dar câmpul, când iese la jubileu, să fie sfânt DOMNULUI, ca un câmp dedicat; stăpânirea acestuia să fie a preotului. ²² Și dacă un om sfințește DOMNULUI un câmp pe care l-a cumpărat, care nu este dintre câmpurile stăpânirii sale, ²³ Atunci preotul să îi socotească valoarea prețuirii tale, până la anul jubileului,

iar el să dea prețuirea ta în acea zi ca lucru sfânt DOMNULUI. ²⁴ În anul jubileului câmpul se va întoarce la cel de la care a fost cumpărat, la cel căruia i-a aparținut stăpânirea pământului. ²⁵ Și toate prețuirile tale să fie conforme cu șekelul sanctuarului, douăzeci de ghere să fie șekelul. ²⁶ Doar pe întâiul născut al animalelor, care să fie întâiul născut al DOMNULUI, niciun om să nu îl sfințească; dacă este bou, sau oaie, este al DOMNULUI. ²⁷ Și dacă este dintr-un animal necurat, atunci să îl răscumpere conform cu prețuirea ta și să îi adauge a cincea parte din ea; și dacă nu este răscumpărată, atunci să se vândă conform cu prețuirea ta. ²⁸ Cu toate acestea niciun lucru dedicat, pe care un om îl va dedica DOMNULUI din tot ce are, fie dintre oameni, fie dintre animale, fie din câmpul stăpânirii sale, să nu fie vândut sau răscumpărat, fiecare lucru dedicat este preasfânt DOMNULUI. ²⁹ Nimic dedicat, care va fi dedicat dintre oameni, să nu fie răscumpărat; ci negreșit să fie dat morții. ³⁰ Și toată zeciuiala pământului, fie din sămânța pământului, fie din rodul pomilor, este a DOMNULUI, ea este sfântă DOMNULUI. ³¹ Și dacă un om va dori să răscumpere ceva din zeciuiele sale, să adauge la ele a cincea parte din ele. ³² Și referitor la zeciuiala din cireadă, sau din turmă, din tot ce trece pe sub toiag, a zecea parte să fie sfântă DOMNULUI. ³³ Să nu se uite dacă este bună sau rea, nici să nu o schimbe una cu alta; și dacă va schimba ceva, atunci deopotrivă aceasta și cea pentru schimb să fie sfântă; să nu se răscumpere. ³⁴ Acestea sunt

poruncile, pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise pentru copiii lui Israel pe muntele Sinai.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9